

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پروشکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

(وابسته به مرکز اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران)

بیمه سپرده

ترجمه: ناهید دوستی، آزاده محمدزاده، سیدامیر حسین شجاعی

گزارش موردی ۴۳

گروه نشریات علمی و تخصصی

۱۳۸۸

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

فهرست

صفحه	عنوان
۷	پیشگفتار.....
۹	فصل اول : ضرورت ایجاد نظام بیمه سپرده‌های بانکی
۱۱	۱-۱. ایجاد نظام بیمه سپرده‌های بانکی: چرا؟ چگونه؟
۱۲	۱-۲. دستیابی به تعادل مناسب- موارد مورد توجه شبکه ایمنی مالی
۱۳	۱-۳. چرا بیمه سپرده؟
۱۴	۱-۴. طراحی یک سیستم بیمه سپرده، علنی یا ضمنی؟
۱۵	۱-۵. چگونه یک سیستم علنی بیمه سپرده را طراحی کنیم؟
۱۶	۱-۵-۱. سازگاری درونی و همسازی انگیزه
۱۸	۱-۵-۲. طراحی خصوصیات یک نظام بیمه سپرده
۱۸	- عضویت
۱۹	- پوشش
۲۱	- تأمین مالی
۲۱	* تأمین مالی پس از ورشکستگی و پیش از ورشکستگی
۲۲	* تأسیس صندوق بیمه سپرده
۲۴	* انتخاب نظام ارزشیابی
۲۶	- مقوله‌های ارتباطی
۲۶	* آگاهی عمومی
۲۸	- مناسبات مشترک
۲۸	- پرداخت جبرانی به سپرده‌گذاران
۳۱	- تعطیل کردن مؤسسات ورشکسته
۳۲	- رفع ورشکستگی
۳۴	۱-۶. نتیجه‌گیری

فصل دوم: راهنمای FDIC برای پوشش بیمه سپرده	۳۵
۲-۱. اصول بیمه FDIC	۳۸
۲-۱-۱. بیمه FDIC چه مواردی را پوشش می‌دهد؟	۳۸
۲-۱-۲. FDIC چه مقدار پوشش بیمه‌ای فراهم می‌کند؟	۳۹
۲-۲. انواع مالکیت	۳۹
۲-۲-۱. حساب‌های منفرد	۳۹
۲-۲-۲. حساب‌های قطعی بازنشستگی	۴۱
۲-۲-۳. حساب‌های مشترک	۴۳
۲-۲-۴. حساب‌های تراست قابل فسخ	۴۵
- حساب‌های قابل پرداخت در صورت فوت	۴۶
- حساب‌های تراست خانوادگی / زندگی	۴۹
۲-۲-۵. حساب‌های تراست غیرقابل فسخ	۵۴
۲-۲-۶. حساب‌های طرح مزایایی شغلی کارمندان	۵۵
۲-۲-۷. حساب‌های شرکت‌های سهامی / تضامنی / غیرانتفاعی	۵۷
۲-۲-۸. حساب‌های دولتی	۵۸
۲-۳. سؤال‌های متداول راجع به بیمه FDIC	۵۹
۲-۳-۱. سؤال‌های عمومی	۵۹
۲-۳-۲. مرگ صاحب حساب یا ذی‌نفع	۶۲
۲-۳-۳. ادغام بانک‌های بیمه‌شده	۶۳
۲-۳-۴. حساب‌های امانی	۶۳
منابع	۶۶

پیشگفتار

پیشرفت و توسعه بیمه، با توسعه اقتصادی کشورها رابطه مستقیمی دارد و بهبود وضعیت اقتصادی و سطح استانداردهای زندگی، موجب پیشرفت و توسعه بیمه خواهد شد. در دنیای امروز، به دلیل تأثیر بخش مالی در فعالیت‌های اقتصادی و رفاه مردم، سلامت بخش مالی کشورها نقشی حیاتی دارد و راهکارهای ثبات‌بخشیدن به فعالیت‌های بخش مزبور، بسیار مهم است. در این زمینه، بیمه سپرده، نقش پیشگیرانه (نظارت احتیاطی) و آینده‌نگرانه (تضمین سپرده‌های عموم) دارد و به‌عنوان عضو لاینفک راهکارهای ثبات مالی مطرح است. بیمه سپرده در واقع، تضمینی است که طبق آن در صورت وقوع بحران مالی، کل یا بخشی از اصل و سود حساب تحت پوشش بیمه سپرده، به صاحب حساب پرداخت می‌شود. در ماده ۴ قانون عملیات بانکی بدون ربا، موضوع تعهد و بیمه اصل سپرده‌ها مورد توجه قرار گرفته است، اما نظر به عدم وجود قوانین و مقررات تکمیلی، نظام بیمه سپرده در کشور، ضمنی تلقی می‌شود. در خصوص ایجاد بیمه سپرده، بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گزارشی کارشناسی را در خصوص اصول و مبانی و ضوابط بیمه سپرده تهیه کرده و پیشنهاد نموده که این بیمه در چهارچوب یک صندوق مستقل براساس مقررات خاص، زیر نظر نهاد ناظر سیستم بانکی تشکیل شود.

همگام با بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، پژوهشکده بیمه نیز گزارش حاضر را در رابطه با بیمه سپرده تهیه نموده است. فصل اول این گزارش، مقاله‌ای در رابطه با ضرورت و چگونگی ایجاد نظام بیمه سپرده است و فصل دوم نیز ضوابط شرکت بیمه سپرده فدرال در خصوص بیمه سپرده را ارائه می‌دهد. شرکت بیمه سپرده فدرال، شرکتی دولتی در ایالات متحده است که به موجب قانون گلس استیگال در سال ۱۹۳۳ ایجاد شده است. در سال ۱۹۳۳، سیستم فدرال-ایالتی موفق نشد از آشفتگی بانکی جلوگیری کند. طی این آشفتگی بانکی، ۴۰۰۴ بانک با متوسط سپرده ۹۰۰۰۰۰ دلار، ورشکست شدند؛ در نتیجه قانون بیمه سپرده گلس استیگال، در ژوئن ۱۹۳۳ تصویب شد. به موجب این قانون، شرکت بیمه سپرده فدرال تشکیل شد و به این شرکت، اختیار قانونمندکردن و نظارت بر بانک‌های ایالتی غیرعضو داده شد. این شرکت، یکی از آزمون‌های بزرگ خود را در اواخر دهه ۱۹۸۰ و اوایل دهه ۱۹۹۰ در طول بحران مؤسسات پس‌انداز و وام پس‌داد.

امید است این شماره از گزارش موردی، مورد توجه اساتید و صاحب‌نظران قرار گیرد.

یعقوب رشوادی

معاون پژوهشی

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

فصل اول

ضرورت ایجاد نظام بیمه سپرده‌های بانکی

شعبه پژوهش‌های علمی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱-۱. ایجاد نظام بیمه سپرده‌های بانکی: چرا؟ چگونه؟

یک نظام سالم و رقابتی بانکی برای حیات اقتصادی یک ملت ضروری است. بانک‌ها به‌طور سنتی، با استفاده از تعهدات نقدی و کوتاه‌مدت برای سرمایه‌گذاری در دارایی‌های درازمدت و غیرنقدی به عنوان واسطه بین وام‌دهندگان و وام‌گیرندگان، عمل می‌کنند. بانک‌ها با فراهم کردن ابزار پس‌انداز نقدی برای سرمایه‌گذاران کوچک و بزرگ، با شرایط مساوی و توسعه مهارت‌های تخصصی برای ارزیابی و گوناگون‌سازی ریسک وام‌گیرندگان نقش مهمی در تأمین مالی ریسک‌های گنگ ایفا می‌کنند که این موضوع به تأمین مالی رشد اقتصادی کمک می‌کند. بانک‌ها همچنین نقش اساسی در نظام‌های پرداخت و تصفیه حساب دارند و می‌توانند عنصر مهمی در اجرای سیاست‌های پولی باشند که از طریق مؤسسات و بازارهای مالی بر اقتصاد تأثیر می‌گذارند.

با توجه به نقش خاص بانک‌ها، معمولاً شبکه ایمنی از سوی دولت به منظور نیل به اهداف سیاست‌های عمومی در راستای پیشبرد رشد اقتصادی و ثبات مالی انجام می‌شود. ماهیت این برنامه‌ها می‌تواند صورت‌های مختلفی داشته باشد، اما عموماً شامل ترکیبی از این موارد است:

- بانک به یک وام‌دهنده به‌عنوان آخرین چاره دسترسی دارد.

- سیستم نهایی و بدون خطر تصفیه حساب معاملات

- نظارت احتیاطی بانک‌ها

در طول دو دهه گذشته، عامل دیگری از شبکه ایمنی به نام بیمه سپرده در بسیاری از کشورها افزوده شده است. تعداد کشورهایی که سیستم بیمه سپرده را استقرار بخشیده یا در حال استقرار آن هستند در سال‌های اخیر با سرعت زیادی افزایش یافته است. در سال ۲۰۰۵، ۷۸ کشور، نوع علنی برنامه‌های تضمینی سپرده را تأسیس کرده بودند که این تعداد در سال ۱۹۷۴، تنها ۱۲ کشور بوده است. دهه ۹۰ میلادی، زمان رشد منحصربه‌فرد و سریع بیمه سپرده در بین کشورهای در حال توسعه آسیایی و آفریقایی و اقتصادهای در حال گذار اروپای مرکزی و شرقی بوده است. به علاوه تعداد زیادی از کشورها، سیستم‌های خود را به‌خاطر اداره کردن بهتر اختلالات بالقوه بین مؤسسات مالیشان، اصلاح کرده‌اند. افزایش تعداد سیستم‌های بیمه سپرده و علاقه به اصلاح سیستم‌های کنونی منجر شده است تا بسیاری این سؤال را مطرح کنند که چگونه می‌توان از کارایی یک نظام بیمه سپرده اطمینان پیدا کرد؟

این رویکرد، منجر شد که مجمع ثبات مالی^۱، مطالعه‌ای درباره بیمه سپرده انجام دهد و به‌عنوان راهنمایی برای بیمه سپرده به چاپ برساند. نتیجه مطالعه انجام‌شده این بود که هیچ‌گونه مجموعه پاسخی کلانی برای تمامی نظام‌های بیمه سپرده وجود ندارد. در عوض هر کشور باید در نظر بگیرد که با اتخاذ سیستم بیمه سپرده به دنبال رسیدن به چه هدفی است و اینکه این نظام از نظر داخلی با اهداف سازگاری دارد یا خیر؟ شرایط مختص هر کشور در اینکه چه نظام بیمه سپرده‌ای می‌تواند موفق باشد و اینکه چگونه سیستمی باید طراحی شود، اثر مهمی خواهد داشت. این فصل این‌گونه مسائل را توضیح می‌دهد و شامل سؤالاتی است که برای کمک به ارزیابی قوت و ضعف نظام‌های بیمه اعتباری طرح شده است. تأکید بر این است که آیا خصوصیات طراحی شده از دیدگاه داخلی با اهداف نظام بیمه سپرده سازگاری دارند یا خیر؟

۲-۱. دستیابی به تعادل مناسب - موارد مورد توجه شبکه ایمنی مالی

درحالی که یک شبکه ایمنی می‌تواند موجب ثبات و رشد اقتصادی (از طریق ثبات) شود، می‌تواند اثرات ناهنجاری نیز داشته باشد. با ایجاد مصونیت برای اعضای بازار، شبکه ایمنی هزینه بانک‌ها را در اتخاذ راهبردهای پرخطر کاهش می‌دهد؛ از این رو، شاید خطرپذیری مفرط و در نتیجه، مسئله مخاطره اخلاقی^۲ را تشدید کند. مخاطره اخلاقی در مواردی مانند بحران پس‌انداز و وام در آمریکا که در طول دهه ۸۰ میلادی اتفاق افتاد یا مشکلات بانکداری کشورهای اسکاندیناوی در همان دوره و بحران‌های کشورهای کره و دیگر کشورهای آسیایی در اواخر دهه ۹۰ میلادی می‌تواند پرهزینه باشد. درحالی که مخاطره اخلاقی، تنها عامل مؤثر در این بحران‌ها نیست، اما اغلب کارشناسان عقیده دارند که این مسئله در هزینه‌های بالای حل و فصل هر مورد دخیل بوده است. اثر ناهنجار بالقوه دیگری که با برنامه‌های شبکه ایمنی مرتبط است، احتمال واگرایی میان بازار و محرک‌های نظارتی است؛ برای مثال تا حدی که تکامل بازار از تکامل چهارچوب کاری نظارتی جلوتر باشد، امکان بالقوه افزایش عدم‌همسویی رویکردهای بازار و رویکرد نظارتی در ارزیابی خطر وجود دارد. تا حد زیادی این نکته، بحث‌هایی را در زمینه نظارت بین‌المللی بر سرمایه برانگیخته است. اگر واگرایی بین بازار و برنامه‌های شبکه ایمنی بدون ملاحظه رها شود، ممکن است منجر به برهم‌زدن سرمایه‌گذاری بانک‌ها شود و نیز تصمیماتی به همراه داشته باشد که تولید را کاهش دهد.

1. Financial Stability Forum (FSF)

2. Moral Hazard

موضوع نهایی که باید در طراحی یک شبکه ایمنی مالی لحاظ شود، فشار بالقوه‌ای است که بر صنعت تحمیل می‌شود. اگر شبکه ایمنی و توانایی اعضای بازار برای همسوس شدن با شرایط در حال تغییر با هم مداخله کنند، بانک‌ها و مشتریان‌شان ممکن است به صورت وارونه تحت تأثیر قرار گیرند. با توجه به پتانسیل وقوع مخاطرات اخلاقی، تخصیص نابه‌جای منابع و فشار نظارتی بیش‌ازحد جهت کسب ثبات، لازم است برای طراحی یک شبکه ایمنی کارآمد، به تعادل مناسب دست پیدا کنیم. بسیاری از مسامحه‌هایی که در ساخت شبکه ایمنی به وجود می‌آیند، به خاطر مرزبندی برای تعیین نقش دولت و بازار ایجاد شده‌اند.

۳-۱. چرا بیمه سپرده؟

همیشه امکان ورشکستگی بانک‌ها وجود دارد. بیمه سپرده، چه مواردی را به ساختار شبکه ایمنی می‌افزاید؟ بیمه سپرده، اهداف مختلفی را دنبال می‌کند. اما عمدتاً به بهبود ثبات مالی و حمایت از پس‌اندازکنندگان جزء در حالتی که بانک دچار مشکل یا ورشکستگی می‌شود، توجه دارد.

اولاً بیمه سپرده می‌تواند ثبات مالی را با از بین بردن محرک‌های گسترش هجوم بانکی^۱ بهبود بخشد. هجوم‌های بانکی بدین علت هزینه‌بر هستند که با نقش واسطه‌گری مالی بانک‌ها تعارض دارند. اگر به جای پرداخت مطالبات سپرده‌گذاران، وام‌ها پیش از موعد مقرر تصفیه شوند، موجودی اعتبار و فعالیت‌های اقتصادی می‌توانند به طور وارونه تحت تأثیر قرار گیرند. حتی اگر هجوم‌های بانکی چندان گسترده نباشند، بازهم می‌توانند جوامعی را که در آنها اتفاق می‌افتند، مختل کنند. برای نشان دادن این موضوع، وام‌گیرندگانی که ممکن است، بتوانند در محیطی مناسب‌تر وام بگیرند، وامشان تأمین نمی‌شود؛ زیرا، بانک‌ها مجبور به نگهداری میزان زیادی از دارایی‌های نقدی هستند. هیچ‌گونه نظارت احتیاطی، به جز بیمه سپرده نمی‌تواند در مقابل این هجوم‌ها، محافظت ایجاد کند.

ثانیاً بیمه سپرده، سطح کمینه‌ای از پوشش را برای سپرده‌گذاران در مقابل آثار ناشی از ورشکستگی بانک فراهم می‌کند. در مقایسه با عملکرد قوانین عمومی عدم توانگری یک کشور، بیمه سپرده تضمین می‌کند که سپرده‌گذاران، مقدار حداقلی از سرمایه خود را بدون توجه به ماهیت دارایی‌های بانک و سریع‌تر از دیگر حالت‌ها دریافت کنند.

نظام بیمه سپرده‌ای که به خوبی طراحی شده باشد، انگیزه‌های واضحی را برای کنترل خطر توسط سپرده‌گذاران خاص قبلی و بعدی ایجاد می‌کند و مبنایی برای متمایز کردن رفتار با سپرده‌گذاران بانکی

به وجود می‌آورد. اثر مرتبط با بیمه سپرده که ممکن است در برخی از سیستم‌های مالی مهم باشد، این است که میدان رقابت را برای مؤسسات بزرگ، کوچک، دولتی و خصوصی تا حدی هموار می‌کند. تحت یک برنامه رسمی بیمه سپرده، تمامی مؤسسات، به پوشش سپرده در مقادیری که طبق مقررات باشند، دسترسی خواهند داشت.

نهایتاً قوانین صریح نظام بیمه سپرده ضمن ایجاد شفافیت، موجب اطمینان درباره فرآیند تصفیه حساب برای بانک‌های ورشکسته می‌شود. این موضوع می‌تواند برای دستیابی به ثبات، هنگامی که بحران بانکداری تهدیدآمیز می‌شود، بسیار مهم باشد. تعطیلی یک بانک ورشکسته، ابطال یا انتقال امتیاز بانک و برآورده کردن مطالبات سپرده‌گذاران و سرمایه‌گذارانش یکی از نشانه‌های ثبات مالی یک کشور است.

برآورد ارزش بیمه سپرده در دوران خوب، آسان است. در دوران بد، دولت‌ها نیاز به چنین توافق‌نامه‌هایی را مورد بازبینی قرار می‌دهند. معمولاً نظام‌های بیمه سپرده، خود را با پیامدهای وخیم بحران‌های بانکداری یا وقتی شرایط صنعت بانکداری ناپایدار و رو به وخامت است، وفق می‌دهند. با اینکه اهداف اساسی به‌طور دو جانبه صریح نیستند، توجهی که به آنها می‌شود، کاربردهای مهمی در طراحی خصوصیات یک نظام بیمه سپرده خواهند داشت. توجه بیشتر به ثبات مالی، مستلزم داشتن نظامی است که اعضا و محدودیت‌های پوششی زیادی داشته باشد. درحالی‌که توجه بیشتر به پس‌اندازکنندگان خرد به تمرکز بر سپرده‌های خرد و محدودیت‌های پوششی کمتری منجر خواهد شد. علاوه بر این ممکن است مسائل دیگری نیز وجود داشته باشند که بیمه‌گر بیمه سپرده با آنها مواجه شود.

پوشش‌گزاران انسانی و مطالعات فرهنگی

۴-۱. طراحی یک سیستم بیمه سپرده، علنی یا ضمنی؟

کشورها می‌توانند بیمه سپرده علنی یا ضمنی داشته باشند. کشورهای معدودی برای برقراری نظامی که علنی و یا ضمنی نباشد، کوشیده‌اند؛ اما به‌طور کلی، تصور می‌شود کشورهایی که فاقد یک نظام علنی هستند، از نظام ضمنی برخوردارند. پدید آمدن نظام بیمه سپرده علنی، نشانه‌ای از حمایت دولتی از نظام بانکداری یک کشور است که نشانگر توجه به هزینه‌های بالقوه گزاف در هجوم‌های بانکی، تصفیه حساب با سپرده‌گذاران بانکی و تشخیص اهمیت شفافیت در اقدامات دولت است. در نبود بیمه سپرده علنی، هجوم‌های بانکی، خطری همیشگی محسوب می‌شوند. به این دلیل که بانک‌ها عموماً دارایی‌های غیرنقدی را سرمایه‌گذاری

می‌کنند و این موضوع، دیون نقدی بسیاری را به‌دنبال دارد؛ زیرا آنها نمی‌توانند سریعاً تمامی سپرده‌های سپرده‌گذارانشان را به ارزش اسمیشان بازگردانند. بدون بیمه سپرده، سپرده‌گذاران اطمینان ندارند که در صورت ورشکستگی چه بر سر سرمایه‌های آنها خواهد آمد.

در کنار پیشبرد ثبات مالی و ایجاد اطمینان برای سپرده‌گذاران درباره چگونگی انتظارات هنگامی که بانکی ورشکسته می‌شود، بیمه سپرده علنی، مزایای مهم دیگری را در مقایسه با نظام ضمنی دارد. یک نظام بیمه سپرده علنی براساس مقرراتی بنا شده است که این مقررات بر مبنای تعهدات دولت، حدودی را وضع می‌کنند و توانایی بیمه‌گر سپرده را برای اخذ تصمیمات خودسرانه کاهش می‌دهند. این نظام مشخص می‌کند که در صورت ورشکستگی بانک، مطالبات سپرده‌گذاران با در نظر گرفتن معیارهای خاصی توسط طرحی کلی که بدین منظور به وجود آمده است، پرداخت خواهد شد.

به هر حال یک نظام علنی بیمه سپرده، ریسک‌های مشخصی را به وجود می‌آورد که اولین آن، مسئله مخاطره اخلاقی است. برقراری چنین نظامی بر انگیزه سپرده‌گذاران در نظارت بر ریسک‌پذیری بانک تأثیر می‌گذارد؛ از این رو، به طور بالقوه مقررات بازار را در این نظام کاهش می‌دهد. به هر حال مزایای یک سیستم بیمه سپرده علنی اگر به درستی طراحی شده باشد بر هزینه‌های آن غالب است. مخاطره اخلاقی را می‌توان با ایجاد و بهبود انگیزه‌های صحیح از قبیل اداره صحیح جمعی و مدیریت مناسب ریسک از جانب هریک از بانک‌ها، ایجاد نظم مؤثر در بازار توسط سهام‌داران و دیگر سپرده‌گذاران بیمه‌نشده و همچنین با نظارت احتیاطی قوی مانند اقدامات تصحیحی سریع تا حد زیادی کاهش داد. خصوصیات ویژه طراحی در نظام بیمه اعتباری نیز می‌تواند مخاطره اخلاقی را کاهش دهد. این عناصر باهم در ارتباط هستند و هنگامی که باهم اجرا می‌شوند، بیشترین تأثیرگذاری را خواهند داشت.

۵-۱. چگونه یک سیستم علنی بیمه سپرده را طراحی کنیم؟

نظام بیمه سپرده‌ای که به خوبی طراحی و تفهیم شده باشد به ثبات سیستم مالی یک کشور کمک می‌کند. یک نظام بیمه سپرده با طراحی مناسب و خوب باید سازگار و قابل اطمینان باشد؛ یعنی لازم است اهداف و ساختارهایش هماهنگ باشند و این نظام باید در انجام وظایف محوله، بدون ایجاد خطرات اضافی در نظام مالی توانا باشد؛ به عبارت دیگر، چنین نظامی باید شفاف بوده و قوانین حدود غرامت، انواع تعهدات تحت پوشش، روش‌های محاسبه تعهدات، برنامه‌های سرمایه‌گذاری و چهارچوب زمانی بازپرداخت در آن تعریف شده باشند.

۱-۵-۱. سازگاری درونی و همسازی انگیزه

نخستین گام در استقرار یا تعریف یک نظام بیمه سپرده برای سیاست‌گذاران، تعیین اهداف این نظام است. اهداف چنین نظامی باید در راستای شرایط حاکم بر کشور تعیین شود و به سطح فعالیت اقتصادی در کشور، سیاست‌های فعلی پولی و مالی، شرایط و ساختار نظام بانکی کشور و خواسته‌ها و انتظارات عمومی در یک نظام بیمه سپرده توجه شود. جهت کارآمد بودن سیستم بیمه سپرده لازم است سیستم قانونی کشور و سیستم‌های نظارتی آن، نظام اعطای مجوز و امتیاز، حسابداری و گزارش‌دهی مستحکم و قوی باشند. بیمه‌گر سپرده نیز باید سازوکاری برای کنترل خطرات ناشی از آن تدوین کند.

حوزه دیگری که سیاست‌گذاران را به چالش می‌کشد، ساختار سازمانی نظام بیمه سپرده است. تا حدی که این ساختار باعث جداسازی سازمانی و سیاسی سیستم بیمه سپرده از دیگر فعالیت‌های دولتی شود، احتمال کمتری برای منازعات شدید درباره مؤثر واقع شدن نظام بیمه سپرده وجود خواهد داشت. برای مثال برخی عنوان می‌کنند که ترکیب عملکرد بیمه و عملکرد اعطای مجوز در صنعت پس‌انداز ایالات متحده باعث به وجود آمدن منازعات گسترده‌ای شده است که اثر آن در ورشکستگی پس‌اندازهای ملی و شرکت سهامی بیمه و ام‌ها به اثبات رسیده است.

به‌طور کلی، تجربه ثابت کرده است که در شرایط بحرانی، فشارهای سیاسی ممکن است منجر به اخذ تصمیماتی شود که در درازمدت به نفع یک نظام بانکی سالم و کارآمد نیست. یک بیمه‌گر مستقل بیمه سپرده، بهترین شرایط را برای مقاومت در برابر این فشارها دارد. به‌هر حال باید مشخص شود که استقرار سازمان مجزای بیمه سپرده، مستلزم توجه دقیق به تعادل قدرت موجود بین قدرت‌های نظام بانکی است و احتمال متمایل شدن آن به محافظه‌کاری نیز از جانب بیمه‌گر وجود دارد. ساختارهای متفاوتی برای سیستم‌های اداری مختلف، مناسب خواهند بود. اما به‌طور کلی، تجربه ایالات متحده، توجه بیشتر به ایجاد ساختارهایی که قابلیت بالایی در منازعات شدید دارند را پیشنهاد می‌کند.

ضمیمه ۱. سازگاری درونی و همسازی انگیزه

- آیا اهداف بیمه‌گر سپرده به وضوح بیان شده است؟
- آیا روندی برای ارزیابی موفقیت نظام بیمه سپرده در رسیدن به اهدافش وجود دارد؟
- آیا سیستم بیمه سپرده می‌تواند در زمینه نظام قانونی فعلی کارکرد داشته باشد؟ در غیراین صورت، چه تغییراتی باید اعمال شود؟
- آیا چهارچوب مؤثری در اعطای مجوز یا امتیاز برای بانک‌های جدید وجود دارد؟
- آیا سیستم نظارتی احتیاطی قدرت‌مندی بر مؤسسات دریافت‌کننده بیمه سپرده نظارت دارد؟
- آیا سیستم‌های گزارش‌دهی حسابداری و مالی وجود دارند؟ در این صورت، آیا آنها اطلاعات صحیح، قابل اطمینان و به‌موقعی را برای مؤسسات بیمه‌شده فراهم می‌کنند؟ برای مثال آیا آنها از قراردادهای حسابداری مورد توافق برای ارزش‌گذاری بر دارایی‌ها، اندازه‌گیری خطر موجود برای سپرده، ذخایر ضرر وام، وام‌های عملی‌نشده، جبران ضررهای حاصل‌نشده، خطرات ترازنامه، سرمایه، درآمد بانک‌ها و سوددهی استفاده می‌کنند؟ در غیراین صورت، چه تغییراتی برای بهبود در صحت، اطمینان و به‌موقع بودن آنها باید به وجود بیاید؟
- آیا اهرم‌هایی برای تبادل اطلاعات بین بیمه‌گر سپرده و دیگر شرکت‌کنندگان شبکه ایمنی مالی وجود دارد؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، راهکارهایی برای کنترل خطر دارد؟
- آیا مؤسسات بیمه‌شده توسط بیمه‌گر سپرده، تحت نظارت هستند؟ اگر این‌طور نیست، آیا بیمه‌گر سپرده، اطلاعات کافی را به‌موقع از ناظر مؤسسات دریافت می‌کند؟
- آیا راهکارهای موجود در سرمایه‌گذاری، خطرات مؤسسات تحت پوشش بیمه را منعکس می‌کنند؟
- آیا سطوح پوشش از نظم بازار پیروی می‌کند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده می‌تواند خطر خسارت را از طریق دخالت به موقع در مؤسسات بیمه‌شده‌ای که دچار مشکل شده‌اند به حداقل برساند؟
- آیا ساختار نظام بیمه سپرده، بیمه‌گر سپرده را قادر به انجام به‌موقع و کارآمد وظایفش می‌سازد؟

۲-۵-۱. طراحی خصوصیات یک نظام بیمه سپرده

برای برقراری یک نظام کارآمد و معتبر بیمه سپرده، هماهنگی داخلی نه تنها باید بین اهداف نظام و زیرساخت‌های کشور برقرار باشد، بلکه این هماهنگی باید بین اهداف و خصوصیات طراحی شده نظام بیمه سپرده نیز وجود داشته باشد. سؤالاتی در این بخش مطرح می‌شوند که برای ارزیابی قوت و ضعف طراحی اولیه خصوصیات یک نظام بیمه سپرده طرح شده‌اند؛ مانند عضویت، پوشش، سرمایه‌گذاری، آگاهی همگانی و پرداخت جبرانی به سپرده‌گذاران.

- عضویت

باید در مورد تداوم فعالیت بیمه‌گر سپرده، در طول زمان اطمینان حاصل شود و همچنین باید مؤسساتی عضو نظام بیمه سپرده شوند که تحت نظارت احتیاطی شدیدی قرار دارند. این کار برای کنترل خطرات بالقوه موجود برای بیمه‌گر سپرده لازم است.

برای جلوگیری از بروز انتخاب نامساعد لازم است قوانین علنی وجود داشته باشد و عضویت نیز اجباری باشد. وقتی عضویت اجباری نباشد، احتمال دارد مؤسسات قوی‌تر از این نظام دوری کنند؛ درحالی‌که مؤسسات ضعیف‌تر به آن ملحق می‌شوند. نتیجه این امر، نظامی خواهد بود که سرمایه‌گذاری در آن به‌طور ناکارآمد، گوناگون‌سازی شده و به‌طور بالقوه در اجرای وظایفش ناکارآمد است. لذا باید بانک‌های دولتی و مؤسسات خصوصی که در آنها سپرده‌گذاری می‌شود، شامل عضویت اجباری شوند؛ زیرا، بانک‌های دولتی از نوعی تضمین ضمنی برای سپرده‌هایشان بهره می‌جویند. عضویت اجباری، ناهمگونی موجود در میان مؤسسات را از بین می‌برد و از این‌رو به ارتقای این بخش کمک می‌کند. به همین طریق، اجباری کردن عضویت برای شعب بانک‌های خارجی که سپرده می‌پذیرند باعث به‌وجود آمدن اطمینان در سرمایه‌گذاری گسترده و کافی برای بیمه‌گر سپرده در بسیاری از کشورها می‌شود و به کم‌کردن هرگونه مزیت رقابتی بانک‌های خارجی در مقابل بانک‌های محلی کمک می‌کند.

ضمیمه ۲. عضویت

- چه مؤسساتی تحت پوشش بیمه سپرده هستند؟
- آیا عضویت این مؤسسات اجباری است؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، صلاحیت بانک را برای قرارگرفتن تحت پوشش بیمه سپرده تعیین می‌کند؟
- درغیراین صورت، آیا با بیمه‌گر سپرده مشورت می‌شود؟
- آیا بانک‌های خارجی، مشمول نظام بیمه سپرده می‌شوند؟ دراین صورت، این کار چگونه انجام می‌شود؟
- آیا مؤسسات مالی غیربانکی که خدمات سپرده‌ای شبه‌بانکی ارائه می‌دهند، مشمول نظام بیمه سپرده می‌شوند؟
- آیا بانک‌های دولتی، مشمول نظام بیمه سپرده می‌شوند؟ دراین صورت، آیا بانک‌ها، تحت پوشش یک نظام ماندگار رقابتی صریح بیمه سپرده قرار خواهند گرفت؟
- چند درصد از دارایی‌های مالی در مؤسسات، تحت پوشش بیمه سپرده قرار می‌گیرند؟
- چند درصد از دارایی‌های پس‌اندازکنندگان خرد در مؤسسات، تحت پوشش بیمه سپرده قرار می‌گیرند؟

- پوشش

رسیدن به تعادل مناسب در ایجاد محدودیت‌های پوششی برای موارد بیمه‌شده حیاتی است. پوشش باید برای جلوگیری از برهم‌زدن ثبات عملیات بانکی کارآمد باشد؛ اما نباید آن‌چنان گسترده باشد که تمام مقررات بازار را در ریسک‌پذیری بانک بر هم زند. تعریف این موضوع در قانون یا قرارداد خصوصی مبنی بر بیمه‌شدن یک سپرده، امر مهمی است. دراین راستا، اهمیت نسبی ابزارهای مختلف سپرده باید در ارتباط با اهداف بیمه‌گر سپرده مدنظر قرار گیرد. بسیاری از نظام‌ها، سپرده‌های افرادی را که قادر به پی‌بردن به شرایط مالی - بانکی و دخالت در مقررات بازار هستند، از بیمه سپرده مستثنی می‌کنند. وقتی حوزه پوشش تعیین شد، سطح پوشش را می‌توان تعیین کرد. توجه به ارتباط بین سطح پوشش و قدرت دیگر راهکارها برای کنترل مخاطره اخلاقی نیز اهمیت دارد.

نظام‌های بیمه سپرده در سراسر دنیا در میزان و انواع پوشش‌هایی که ارائه می‌دهند، به‌طور گسترده‌ای متفاوت هستند. برخی نظام‌ها از انواع سپرده‌ها و برخی تنها از حساب‌های خانوادها - که فرض می‌شود

پس اندازکنندگان ساده‌تری هستند- محافظت می‌کنند. پوشش تعیین شده در کشورهای مختلف کمتر از مبلغ ده هزار دلار به ازای حساب تا مبالغ نامحدود در برخی دیگر از کشورها، متغیر است که در بیشتر نظام‌ها این مقدار بین این دو حد نوسان دارد. بسیاری از کشورها فقط پوشش بیمه مشترک را ارائه می‌دهند، مثل پوشش ۸۰ درصدی حساب سپرده بیمه مشترک که انگیزه‌ای برای تمامی سپرده‌گذاران برای بررسی ریسک‌پذیری بانک با در معرض خطر قراردادنشان در مقابل ضررهای کوچک به وجود می‌آورد، اما همچنین انگیزه‌ای برای سپرده‌گذاران جهت فرصت دادن به بانک‌ها را به وجود می‌آورد. عوامل نهادی و فرهنگی بدون شک در تحمل سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری درگیر با ریسک و نیز در عکس‌العمل‌های سپرده‌گذار به اخبار مالی و شوک‌های اقتصادی نامناسب تأثیر می‌گذارد. براساس این معیارها، طرح‌های مختلفی ممکن است برای کشورهای مختلف بهینه باشد.

موضوع مهم دیگر در طراحی برنامه پوشش، برخورد با سپرده‌گذاران خارجی است که شامل سپرده‌هایی می‌شوند که قابل پرداخت با ارزهای خارجی هستند، یعنی سپرده‌هایی که در شعب داخلی بانک‌های خارجی و شعب خارجی بانک‌های داخلی وجود دارند. به‌همین ترتیب، سیاست‌های گوناگونی در برخورد با سپرده‌های خارجی در نظام‌های بیمه سپرده وجود دارد. بیشتر نظام‌هایی که سپرده خارجی را پوشش می‌دهند در برخی از موارد از خود، در مقابل ریسک ارزهای خارجی به‌وسیله پرداخت به واحد پول داخلی (تا سقف پوشش)، محافظت می‌کنند. برخلاف شرایط اتحادیه اروپا و جهت‌گیری اخیر آن در مورد بیمه سپرده، سپرده‌گذارانی که در شعب خارج از کشور یک بانک داخلی سپرده‌گذاری کرده‌اند، نمی‌توانند به دریافت پوشش یکسانی مانند آنچه در داخل کشور برای سپرده‌گذاران وجود دارد، اتکاء کنند. همچنین این سپرده‌گذاران نمی‌توانند انتظار داشتن پوشش یکسانی مانند آنچه در کشورشان برای سپرده‌گذاران داخلی وجود دارد، داشته باشند.

ضمیمه ۳. پوشش

- کدام ابزارهای مالی، تحت پوشش بیمه سپرده هستند؟
- محدودیت بیمه سپرده چقدر است و چه کاربردهایی دارد؟
- آیا محدودیت با اهداف بیمه‌گر سازگاری دارد؟
- اگر هدف اصلی، تضمین ثبات مالی است:
- آیا حدود بیمه سپرده برای دستیابی به این اهداف کافی است؟
- آیا حساب‌های معاملات پایه‌ای، تحت پوشش بیمه سپرده قرار می‌گیرند؟
- اگر هدف اصلی، فراهم کردن حداقل پوشش برای اکثریت سرمایه‌گذاران خرد است:
- آیا حوزه بیمه سپرده نسبتاً کم است؟
- آیا سپرده‌گذاران می‌توانند با افتتاح چندین حساب در بانک بیمه‌شده، پوشش خود را بیشتر کنند؟
- چند درصد از سپرده‌گذاران به‌طور کامل، تحت پوشش نظام بیمه سپرده قرار می‌گیرند؟
- آیا راهکاری برای تنظیم حدود پوشش که شرایط موجود را تضمین کند، وجود دارد؟
- آیا سپرده‌های ارزی، تحت پوشش بیمه سپرده هستند؟ در این صورت، آیا بیمه‌گر سپرده، ابزاری برای کنترل خطر نوسانات نرخ ارز دارد؟
- این سپرده‌ها چند درصد از ابزارهای مالی را شامل می‌شوند؟

- تأمین مالی

چگونگی تأمین مالی برای کارآمدی نظام بیمه سپرده و کسب اعتبار عمومی، امری حیاتی است. تأمین مالی ناکافی ممکن است به تأخیر در انحلال بانک‌های ورشکسته، بالارفتن چشمگیر هزینه‌ها و ازبین‌رفتن اعتبار نظام بیمه سپرده منجر شود. در بیمه سپرده این مقوله را می‌توان در سه بعد بررسی کرد: تأسیس یک صندوق؛ یعنی تفاوت قائل‌شدن بین تأمین مالی پس از ورشکستگی و پیش از ورشکستگی، در صورت تأسیس این صندوق چه مقدار بودجه برای آن لازم است و چگونگی ارزیابی هزینه بیمه سپرده بانک‌ها.

* تأمین مالی پس از ورشکستگی و پیش از ورشکستگی

تأمین مالی پس از ورشکستگی، نیازمند پرداخت حق‌بیمه از طرف بانک‌های عضو، تنها پس از ورشکستگی است. تأمین مالی ممکن است باعث بهبود نظارت بین بانکی شود؛ زیرا هر بانک عضو

می‌خواهد از تقبل هزینه‌های ورشکستگی بانک دیگر سرباز زند. چون تأمین هزینه، پس از ورشکستگی صورت می‌گیرد، ممکن است پرداخت سریع خسارت سپرده‌گذاران تحت پوشش بیمه، مشکل‌ساز شود. به‌علاوه بانک‌های ورشکسته در تأمین هزینه‌های ورشکستگی‌شان مشارکت نخواهند کرد.

تأمین مالی پیش از ورشکستگی به انباشته ذخیره یا صندوق اشاره دارد که فرصتی را برای جمع‌آوری حق‌بیمه‌های پرداختی توسط بانک‌ها در طول یک چرخه بازرگانی فراهم می‌کند. یک نظام پیش از ورشکستگی توسط تمامی اعضا از جمله بانک‌هایی که ورشکست شده‌اند، پشتیبانی می‌شود. نظام‌های پیش از ورشکستگی، توانایی بالقوه برداشت سرمایه از نظام بانکداری را در صورتی که حق‌بیمه‌های پرداختی به بیمه‌گر سپرده نتواند برای دیگر مصارف مورد استفاده قرار گیرد، خواهند داشت.

ضمیمه ۴. تأمین مالی: پس از ورشکستگی و پیش از ورشکستگی

- چه سازوکارهایی در تأمین مالی برای بیمه‌گر سپرده وجود دارد؟
- آیا نظام بیمه سپرده براساس تأمین مالی پس از ورشکستگی و پیش از ورشکستگی یا ترکیبی از این دو بنا شده است؟
- اگر نظام بیمه سپرده براساس تأمین مالی پس از ورشکستگی بنا شده است:
- آیا بیمه‌گر سپرده، سازوکاری برای حصول اطمینان از اینکه بانک‌ها درگیر ریسک‌پذیری بیش‌ازحد نشوند در اختیار دارد؟ در غیر این صورت، آیا شبکه ایمنی مالی دیگری این اختیار را دارد؟ در این صورت، این اختیار تا چه حدی معتبر به نظر می‌رسد؟
- آیا بیمه‌گر سپرده به سازوکارهایی برای تأمین مالی به غیر از انتظار برای جمع‌آوری مبالغی پس از ورشکستگی دسترسی دارد؟ در این صورت، لطفاً شرح دهید. در غیر این صورت، چگونه ثبات مالی ایجاد می‌شود؟

* تأسیس صندوق بیمه سپرده

با یک صندوق مستقل، در مواقع ضروری، پول لازم در دسترس خواهد بود که با توجه به حق‌بیمه‌های جمع‌آوری‌شده، تصویر واقع‌بینانه‌ای را با توجه به ضررهای بالقوه و دیگر هزینه‌های بیمه سپرده ارائه خواهد داد. یک مزیت تأسیس صندوق مستقل بیمه سپرده که تنها از طریق حق‌بیمه‌های اخذشده از مؤسسات عضو، تأمین اعتبار می‌شود، این است که این مؤسسات ممکن است سهم مستقیمی در سلامت مالی نظام بیمه‌ای با ایجاد انگیزه برای آنها برای نظارت در عملیات بیمه سپرده و برقراری سیاست خودتنظیمی صنعت ایفاء کنند.

به هر حال در برخی از شرایط، یک صندوق مستقل ممکن است به یک هدف و سوسه‌کننده برای مصادره یا تخصیص نادرست منابع تبدیل شود و سیاست‌گزاران باید این موضوع را مدنظر داشته باشند. در غیاب یک صندوق بیمه سپرده مستقل ممکن است موانع سیاسی برای تأمین بودجه در مواقع نیاز برای اهداف بیمه سپرده وجود داشته باشد.

اگر یک صندوق مجزای بیمه سپرده ایجاد شود، آیا مهم است بدانیم نرخ هدف مناسبی برای تراز صندوق، نسبت به کل سپرده‌های بیمه‌شده وجود دارد؟ پاسخ این سؤال احتمالاً در طول زمان با توجه به قدرت نظام بانکداری و شرایط اقتصادی تغییر خواهد کرد. علاوه بر این، یک کارکرد بالقوه نظام بیمه سپرده، پراکنده‌بودن خطر در طول زمان و نیز برای طرف‌های بیمه‌شده است. کافی بودن بودجه به اهداف مرتبط با برقراری نظام بیمه سپرده بستگی دارد. اگر تنها توانگری در مواقع بحرانی مورد توجه باشد، آنگاه انتخاب نسبت ذخیره به تعریف فرآیندی که به ضررهای بیمه‌ای منتج می‌شود و انتخاب سطح تأمین و حفاظت که از یک توزیع ضرر آماری مناسب انتظار می‌رود، محدود می‌شود. در عمل این وظیفه دشواری است که نیاز به قضاوت براساس اطلاعات ناقص درباره ضررهای بالقوه دارد. این موضوع با در نظر گرفتن دیگر عوامل مرتبط مانند هزینه‌های اقتصادی مربوطه به تغییرات حق بیمه که شاید برای رسیدن به یک نسبت ذخیره لازم است، پیچیده‌تر می‌شود. این ملاحظات، احتمال انعطاف‌پذیری در انتخاب ذخیره و نیز تعیین گام‌های مناسب برای دستیابی به آن را بالا برده و ممکن است تعادل بهتری در میان اهداف مرتبط ایجاد کند.

ضمیمه ۵. تأمین مالی: صندوق بیمه سپرده

برای نظام‌های بیمه سپرده براساس تأمین مالی پیش از ورشکستگی:

- آیا مقدار بودجه برای مدیریت ضررهای بالقوه بانک و قادر ساختن بیمه‌گر سپرده در رسیدن به اهدافش کافی است؟ چگونه این موضوع تعیین می‌شود؟ در غیر این صورت، آیا نقشه‌ای برای تأسیس صندوق وجود دارد؟ اگر پاسخ مثبت است لطفاً توضیح دهید.
- چه راه‌های اولیه جایگزینی برای تأمین هزینه وجود دارد؟
- وقتی بودجه به میزان کافی موجود باشد، آیا مؤسسات بیمه‌شده به پرداخت میزان برآورده شده ادامه خواهند داد؟ در این صورت، آیا راه‌کاری برای بازگرداندن بخشی از بودجه به اعضا وجود دارد؟

* انتخاب نظام ارزشیابی

نظام بیمه سپرده ممکن است از طریق اتخاذ نظام حق بیمه با نرخ مقطوع یا نرخ متغیر-که در آن، ریسک براساس سابقه ریسک هر بانک تعریف شده است- تأمین بودجه کند. یک نظام ساده و سهل‌الاجرا برای ارزیابی حق بیمه سپرده، به ارزیابی تمام مؤسسات بیمه‌شده با نرخ مقطوع برای پوشش بیمه سپرده آنها می‌پردازد. این نظام قیمت‌گذاری با هدف کسب ظرفیت مالی کافی برای بیمه‌گر و واگذاری وظیفه کنترل مخاطرات اخلاقی به فرآیند نظارتی و بازار ایجاد می‌شود. نظام حق بیمه با نرخ مقطوع، به مدت شصت سال در آمریکا با موفقیت اجرا شده است.

تحت نظام حق بیمه با نرخ مقطوع ممکن است مشارکت مؤسسات در طرح بیمه سپرده اجباری باشد تا از جذب مؤسسات پریسک‌تر- مشکل انتخاب نامساعد- جلوگیری شود. نظام حق بیمه مبنی بر ریسک نیز به انتخاب نامساعد توجه دارد، اما تا حدی که حق بیمه‌های مبنی بر ریسک ممکن است تمامی خطرات مؤسسات بیمه‌شده را منعکس نکنند، درحالی که عضویت اجباری، این موضوع را تا حدی تضمین می‌کند.

نظام حق بیمه مبنی بر ریسک ممکن است کنترل اضافی بر مخاطره اخلاقی داشته باشد. حداقل، چنین نظامی می‌تواند انگیزه‌های قوی‌تری برای مؤسسات در جلوگیری از اقداماتی که ممکن است منجر به تضعیف این حالت شوند، به وجود آورد. اینکه حق بیمه‌های بالاتری براساس کاهش فعالیت‌های مالی در این نظام اخذ می‌شوند، صحیح است. با اینکه نظام‌های این چنینی می‌توانند مشکلات بانکداری را - در صورتی که با دقت طراحی نشوند- افزایش دهند، اما آنها مانند تحریم‌های نظارتی عمل می‌کنند و ممکن است مانند ابزاری اضافی برای نظارت معمول بانکی به حساب آیند.

به هر حال به صورت دلخواه، قیمت‌گذاری مبنی بر ریسک بیمه سپرده، تصمیم‌گیری مدیریت بانکی را پیش از اعمال تحریم‌های نظارتی تحت تأثیر قرار می‌دهد و انگیزه‌هایی را پیش از وقوع ورشکستگی برای مؤسساتی که از ریسک‌پذیری بی‌دلیل اجتناب می‌کنند، به وجود می‌آورد. برای اثربخشی بیشتر، این نظام قیمت‌گذاری باید براساس عرف جاری مؤسسات، نشانه‌های جاری بازار با توجه به تغییرات در نمودار ریسک مؤسسات یا دیگر عوامل و در تعارض با شرایط مالی مدنظر پایه‌گذاری شود. تا حدی که اطلاعات بازار متحد باشد، این امر، هرگونه انحراف بین بازار و انگیزه‌های نظارتی از طریق کاهش اختلالات مرتبط با بیمه سپرده را محدود می‌کند. به علاوه، توجه به اطلاعات بازار ممکن است باعث مشخص شدن ناکارآمدی‌ها

و موانع موجود در رویکردهای سنتی در ارزیابی خطر توسط ناظران شود و اصلاحاتی را به همراه داشته باشد که بار نظارتی را کاهش می‌دهد.

نظام قیمت‌گذاری مبنی بر ریسک در کشورهای مختلفی اجرا شده است و برخی از نظام‌ها از جمله آنهایی که در آرژانتین، کانادا و ایالات متحده آمریکا وجود دارند، صریحاً سعی در یکپارچه‌سازی اجزای پیشرفته آن دارند. به هر حال، این نظام‌ها در کل یک چرخه بانکی آزمایش نشده‌اند و باید هنوز به آنها در سطوح آزمایشی نگریسته شود.

مزیت اولیه نظام حق‌بیمه با نرخ مقطوع، سهولت اجرا و محاسبه ارزیابی است و ایراد این نظام این است که بانک‌های کم‌ریسک، قسمتی از منفعت حاصل از بیمه سپرده را که توسط بانک‌های پرریسک کسب می‌شود می‌پردازند. معایب نظام حق‌بیمه مبنی بر ریسک این است که ارزیابی ریسک مشکل است و این‌گونه نظام‌ها به منابع و تقسیم اطلاعات بیشتری نیاز دارند.

آخرین موردی که در قیمت‌گذاری بیمه‌سپرده باید مدنظر قرار گیرد انتخاب مبنای ارزیابی است. اغلب نظام‌های بیمه سپرده، مبنای ارزیابی‌شان را سپرده‌های بیمه‌شده قرار می‌دهند که از بسیاری از جهات عادلانه‌ترین است، اما تخمین اجزای بیمه‌شده کل سپرده‌ها تحت برخی از طرح‌های پوششی ممکن است پرهزینه و نشدنی باشد. به علاوه اگر ترجیحات طرح سپرده‌گذار، طوری باشد که برای تمامی سپرده‌گذاران، بدون توجه به وضعیت بیمه، کاربرد داشته باشد یا اقدامات تفکیکی به‌گونه‌ای باشند که محافظت، بیشتر از محدودیت‌های پوشش قابل گسترش باشد، این بحث پیش می‌آید که مبنای وسیع‌تر، عادلانه‌تر است.

ضمیمه ۶. تأمین مالی: نظام ارزیابی

- آیا نظام بیمه سپرده از حق بیمه با نرخ مقطوع استفاده می‌کند؟ در این صورت، آیا بیمه‌گر سپرده، سازوکاری برای کنترل ریسک‌پذیری بانک یا اعمال جریمه برای بانک‌هایی که ریسک‌های بیش‌ازحدی را قبول می‌کنند در دست دارد؟
- آیا نظام بیمه سپرده از حق بیمه مبنی‌بر ریسک یا سیستم خاص دیگری استفاده می‌کند؟ در این صورت، آیا ریسک بانک مشخص است؟
- آیا معیارهای سنجش ریسک واضح هستند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده به اطلاعات قابل اطمینان و به‌موقع دسترسی دارد؟
- اگر صندوق به سطح مشخص مطلوب برسد، آیا اخذ حق بیمه ادامه خواهد یافت؟ در غیر این صورت، چه ابزارهایی برای بیمه‌گر سپرده برای کنترل ریسک بانک وجود دارد؟
- آیا رتبه‌بندی ریسک بانک‌ها در اختیار همگان قرار می‌گیرد؟ در این صورت، آیا این رتبه‌بندی ابزاری برای برقراری نظم بازار است؟
- آیا این کار با اهداف بیمه‌گر سپرده سازگار است؟
- آیا معیارهایی برای کاهش اثرات بی‌ثباتی ناشی از اخذ حق بیمه‌های بالاتر در نظام بانکداری وجود دارد؟

- مقوله‌های ارتباطی

- بیمه‌گر سپرده باید با مقوله‌های ارتباطی - حداقل در دو سطح - سروکار داشته باشد:
- عموم جامعه باید از وجود و عناصر نظام بیمه‌سپرده در جهت مؤثر واقع شدن بیمه‌گر سپرده در رسیدن به اهدافش آگاه شوند.
- بیمه‌گر سپرده باید به اطلاعات به‌موقع درباره شرایط حاکم بر صنعت بانکداری و احتمال ورشکستگی بانک‌ها برای مداخله هنگام وقوع ورشکستگی دسترسی داشته باشد.

- آگاهی عمومی

- برای اثربخشی یک نظام بیمه سپرده لازم است که عموم جامعه از مزایا و محدودیت‌های آن مطلع شوند.
- تجربه نشان داده است که خصوصیات یک نظام بیمه سپرده برای کسب اعتبار و تقویت، به همگانی شدن نیاز دارد.

اگر طراحی درست باشد، طرح آگاهی عمومی باید به اهداف مختلفی دست پیدا کند که شامل اشاعه اطلاعات مرتبط درباره نظام بیمه سپرده می‌شود. این‌گونه اطلاعات باید به ایجاد و حفظ اطمینان در بخش بانکداری کمک کند؛ به‌عنوان مثال هنگام ورشکستگی یک بانک، چنین طرحی می‌تواند به انتشار اطلاعات حیاتی - مانند راهنمایی درباره چگونگی درخواست مطالبات - کمک کند.

برای همگانی‌شدن، توجه به کارکنان بانک - به‌عنوان منابع مهم ارائه اطلاعات درباره بیمه سپرده - اهمیت ویژه‌ای دارد. از جمله راه‌های همگانی‌شدن، تهیه طرح‌های آموزشی برای مدارس، بروشورهای اطلاعاتی برای بخش توسط مؤسسات عضو و رقابت‌های تبلیغاتی تلویزیونی و اینترنتی متقابل است. در کشورهایی که اعتماد عمومی به نظام بانکداری بالا و آگاهی از وجود نظام بیمه سپرده پایین است، باید از راهبردهای خاص ارتباطی برای حصول اطمینان از دستیابی به اهداف بیان‌شده و حفظ اعتماد عمومی استفاده کرد.

ضمیمه ۷. آگاهی عمومی

- آیا عموم جامعه از ابزارهای مالی و اینکه کدام مؤسسات مالی تحت پوشش بیمه سپرده قرار می‌گیرند، آگاهی دارند؟ در این صورت، آیا بیمه‌گر سپرده، منابع این اطلاعات را می‌شناسد؟ در غیر این صورت، چگونه بیمه‌گر سپرده مطمئن می‌شود که سپرده‌گذاران از این اطلاعات با خبر می‌شوند و بر کیفیت این اطلاعات نظارت می‌کنند؟
- آیا روش استاندارد برای اطلاع از اینکه کدام مؤسسات از پوشش بیمه سپرده برخوردارند، وجود دارد؟
- آیا سپرده‌گذاران از اینکه اگر سپرده آنها از حد پوشش بیشتر باشد یا اینکه در صورت ورشکستگی بانک مشمول بیمه مشترک می‌شوند و ممکن است متضرر شوند، آگاهی دارند؟
- اگر سپرده‌های ارزی، تحت پوشش قرار گیرند، آیا سپرده‌گذاران از چگونگی بازپرداخت سپرده خود در صورت ورشکستگی بانک اطلاع دارند؟
- آیا سپرده‌گذاران از زمان بازپرداخت سپرده در صورت ورشکستگی بانک اطلاع دارند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، نظامی برای اطلاع‌رسانی عمومی در مورد چگونگی، زمان و مکان رسیدگی به مطالبات و دریافت غرامت پس از ورشکستگی بانک در اختیار دارد؟

- مناسبات مشترک

نیاز به همکاری تنگاتنگ در هر مجموعه‌ای وجود دارد و تقسیم اطلاعات بین مشارکت‌کنندگان شبکه ایمنی ضروری است. وقتی نظارت و کارکرد بیمه سپرده به سازمان‌های مختلفی سپرده شود، مسائل مرتبط با تقسیم اطلاعات، تقسیم قدرت و مسئولیت‌ها و هماهنگی اقدامات پیچیده‌تر شده و باید به وضوح مدنظر قرار گیرد. وقتی سازمانی، نظارت و کارکردهای بیمه سپرده را به‌طور همزمان انجام دهد، تفکیک مناسب بانک‌های ورشکسته، به وجود نقش‌های تعریف‌شده و مسئولیت‌های نقش‌آفرینان ذی‌ربط در سازمان بستگی پیدا می‌کند.

ضمیمه ۸. مناسبات مشترک

- آیا سازوکار رسمی تقسیم اطلاعات برای اطمینان از دسترسی به‌موقع بیمه‌گر سپرده به اطلاعات مورد نیازش وجود دارد؟
- اگر کارکردها در یک سازمان انجام نمی‌پذیرد، آیا ترتیبی برای تقسیم واضح اطلاعات وجود دارد؟ در غیراین صورت، آیا بیمه‌گر سپرده برای برطرف کردن این خلاء اطلاعاتی، برنامه‌ای دارد؟
- آیا بیمه سپرده و کارکردهای نظارتی بانک در یک سازمان انجام می‌شوند؟ آیا نقش‌ها و مسئولیت‌ها به وضوح تعریف شده‌اند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، مستقیماً اطلاعات را از بانک‌های بیمه‌شده دریافت می‌کند؟

- پرداخت جبرانی به سپرده‌گذاران

هنگامی که یک مؤسسه بیمه‌شده، ورشکست می‌شود، بیمه‌گر سپرده باید برای عموم، امکان دسترسی به مبالغ بیمه‌شده را فراهم کند تا ثبات و اطمینان در نظام بانکداری حفظ شود. بازپرداخت سریع خسارت سپرده‌گذاران، هنگامی که یک مؤسسه مالی عضو، دچار بحران می‌شود، یک کارکرد اساسی تمامی نظام‌های بیمه سپرده است. پرداخت به سپرده‌گذاران بیمه‌شده در پرداخت جبرانی سپرده، معمولاً فرآیندی زمان‌بر، پرکار و منظم است. در گسترش اقدامات اجرایی و فرآیندهای مربوطه آن، بیمه‌گر سپرده باید در تنظیم

اولویت‌های عملیاتی، تمرکز بر انتظارات سپرده‌گذاران و تأکید بر ساختارمندی به‌جای فعالیت‌های انفرادی تلاش کند.

فرآیند بازپرداخت جبرانی باید به‌گونه‌ای طراحی شود که اهداف سیاست همگانی شدن نظام بیمه سپرده را برآورده کند. هر قسمت از فرآیند بازپرداخت جبرانی باید کارایی این روند را تأیید کند. تعیین زمان‌بندی بازپرداخت جبرانی و اینکه به چه کسی باید گرامت پرداخت شود و توجه به محدودیت‌های بیمه‌سپرده، مهم‌ترین مراحل فرآیند بازپرداخت جبرانی هستند.

برخی از شرایط، از جمله آنهایی که شامل مسائل حقوقی، مالی و اجرایی هستند باید برای بیمه‌گر سپرده مهیا شوند تا بتواند وظیفه بازپرداخت جبرانی را به‌خوبی به انجام رساند؛ یعنی نرخ خسارت و ریسک‌های زمانی سپرده‌گذاران برای سپرده‌های بیمه‌شده کاهش پیدا کند.

سپرده‌گذاران نیاز دارند تا از محدودیت‌های پوشش و اینکه چه زمانی و تحت چه شرایطی بیمه‌گر سپرده، فرآیند بازپرداخت جبرانی را شروع می‌کند، آگاه شوند و بیمه‌گر سپرده نیز به منابع مالی کافی برای برآورده کردن تعهداتش نیاز دارد.

ضمیمه ۹. بازپرداخت جبرانی به سپرده‌گذار

- آیا چهارچوب زمانی مشخصی برای اجرای فرآیند بازپرداخت جبرانی وجود دارد؟
- چه زمانی، بیمه‌گر سپرده از احتمال ورشکستگی بانکی مطلع می‌شود؟
- اطلاع‌رسانی به بیمه‌گر سپرده درباره ورشکستگی بالقوه بانک، جزء وظایف کیست؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، زمان کافی دارد تا خود را برای ورشکستگی بانکی در صورت آگاهی از احتمال آن آماده کند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده به اطلاعات لازم - از جمله اسناد حساب سپرده - وقتی از احتمال ورشکستگی بانکی مطلع می‌شود، دسترسی دارد؟
- آیا بازپرداخت جبرانی سپرده‌گذاران به نقدکردن دارایی‌های یک بانک ورشکسته بستگی دارد؟ در غیراین صورت، آیا بیمه‌گر سپرده به بودجه کافی برای برآورده کردن تعهداتش تحت چهارچوب زمانی مشخصی دسترسی دارد؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، فرآیند اجرایی همسویی که به راحتی قابل دسترسی و پیگیری باشد و پرسنل درون‌سازمانی داشته باشد، در اختیار دارد؟ در این صورت، آیا این فرآیندها طبق برنامه منظمی بازمینی و به‌روز می‌شوند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده از امکانات کامپیوتری برای انجام صحیح و به‌موقع بازپرداخت جبرانی بهره می‌برد؟
- آیا سپرده‌گذارانی که چندین حساب در مؤسسه ورشکسته دارند را می‌توان تعیین کرد و حساب‌هایشان را به دلایل محاسباتی بیمه سپرده یکجا کرد؟ تصمیم‌گیری در مورد اینکه سپرده‌ها به مؤسسه دیگری انتقال یابد یا مستقیماً به سپرده‌گذاران پرداخت شود به عهده چه کسی است؟
- آیا بیمه‌گر سپرده، فرآیندی برای تعیین سپرده‌گذارانی که از بازپرداخت حساب‌هایشان رضایت ندارند، در اختیار دارد؟
- آیا فرآیند بازپرداخت جبرانی را مقام مستقلی ارزیابی می‌کند؟
- آیا بیمه‌گر سپرده در تصفیه حساب سپرده‌گذاران و سرمایه‌گذاران بیمه‌نشده ایفای نقش می‌کند؟

- تعطیل کردن مؤسسات ورشکسته

در تعطیل کردن مناسب بانک ورشکسته، چند گروه نقش دارند؛ به عنوان مثال مقامات بانکی، بانک مرکزی و- در صورت وجود- بیمه گر سپرده؛ از این رو، بیمه گر سپرده باید با دیگر اعضای شبکه ایمنی مالی برای انجام کارکردهایش به طور پیوسته فعالیت کند. به ندرت بیمه گر سپرده، قدرت تعطیل کردن بانکی را به دست می آورد، در عوض تنها هنگامی که بانکی تعطیل می شود، وارد ماجرا می شود. در شرایط ایده آل باید در تعطیلی بانکها، شفافیت وجود داشته باشد تا بیمه گر سپرده از تعطیلی در حال وقوع مطلع شود و در واقع پیش از اینکه بانک به طور کامل تعطیل شود، دست به کار شود. تقسیم اطلاعات در وقت مناسب بین گروه های مختلف ذی نفع در تسهیل تعطیلی بانک ورشکسته لازم است. سؤالات زیر در فرآیند تعطیلی بانک مورد توجه است.

ضمیمه ۱۰. فرآیند تعطیلی بانک

- وقتی بانک بحران زده مشخص گردید، آیا فرآیندی برای اداره بانک وجود دارد؟
- آیا می توان مساعدت خارجی بانکی تهیه کرد؟ در این صورت، تحت چه شرایطی و چگونه این امر امکان پذیر است؟
- آیا مقامات بانکی می توانند مجوز بانک را باطل کنند، بانک را مصادره کنند یا مجوز بانک را به مؤسسه دیگری واگذار کنند؟ در این صورت، فرآیند مربوط به آن را توضیح دهید.
- در غیر این صورت، آیا روند قانونی دیگری برای تعطیلی یا مصادره یک بانک ورشکسته وجود دارد؟ اگر رویه قضایی دیگری وجود دارد، لطفاً آن را توضیح دهید.
- در فرآیند لغو مجوز بانک، مصادره بانک یا واگذاری پروانه بانک می توان:
- مدیران ارشد را برکنار کرد؟
- موقعیت سهام داران را حذف کرد؟
- در این صورت، فرآیند مربوط به آن را توضیح دهید. در غیر این صورت و اگر سپرده گذاران یا سرمایه گذاران تحت پوشش بیمه سپرده یا تضمین دولتی باشند، دولت در حالی که مدیران و سهام داران ارشد در جای خود باقی می مانند، چگونه از موقعیت خود محافظت می کند؟
- اگر هیچ گونه پوشش بیمه سپرده و یا تضمین دولتی وجود نداشته باشد، چه راه های مراقبتی برای سپرده گذاران و سرمایه گذاران بانک وجود دارد؟
- اگر گروه های مختلفی در تعطیلی بانکی درگیر باشند، آیا فرآیندی برای حصول اطمینان از تقسیم به موقع اطلاعات وجود دارد؟ در این صورت، فرآیند را به همراه زمان بندی تقسیم اطلاعات شرح دهید. در غیر این صورت، هر گونه طرح توسعه تقسیم اطلاعات دیگری را که وجود دارد، شرح دهید.

- رفع ورشکستگی

رفع ورشکستگی به موقع و سریع مؤسسات، ثبات سیستمی و اطمینان عمومی به نظام بانکداری را تقویت می‌کند و نقدینگی را به اقتصاد باز می‌گرداند. رفع ورشکستگی بانک، وابسته به تصرف دارایی‌های بانک ورشکسته و جلب رضایت سپرده‌گذاران و دیگر سرمایه‌گذاران بانک است. برای به حداقل رساندن مشکلات ناشی از ورشکستگی بانک باید هرگونه اقدام سریع و با صرف کمترین هزینه صورت گیرد.

رفع ورشکستگی معمولاً توسط عضوی از شبکه ایمنی یا یک بانک انجام می‌شود. گزینه‌های اصلی رفع ورشکستگی، شامل نقدهسازی دارایی‌های بانک و بازپرداخت جبرانی خسارت سپرده‌گذاران یا فروش بانک است. انتخاب مناسب‌ترین گزینه برای شرایط خاصی از ورشکستگی، نیازمند توجه به عوامل مختلفی است که این موارد را شامل می‌شود: حفظ ثبات در حوزه بانک ورشکسته و کل اقتصاد، به حداقل رساندن حجم دارایی‌هایی که توسط یا از طرف دولت اداره می‌شود و حصول اطمینان از عدم تضعیف نظم بازار.

قوانین ورشکستگی و دیگر قوانین یک کشور ممکن است انتخاب روش رفع ورشکستگی را تحت تأثیر قرار دهند. از آنجایی که این قوانین در بین کشورها به طور گسترده متغیر است، استفاده از روش‌های مشخص رفع ورشکستگی ممکن است، محدود باشد. به هر حال به علت اهمیت ویژه بانک‌ها و ورشکستگی بانک‌ها، این قوانین، به سهولت خروج به موقع بانک‌ها از شرایط بحرانی کمک می‌کنند.

برای تعیین هزینه نهایی ورشکستگی یک بانک و برای توانایی در ارزیابی مؤثر بودن یک راه‌حل، باید سیاست‌ها و رویکردهایی برای تکمیل فرآیند و محاسبه هزینه‌های ورشکستگی وجود داشته باشد. این کار باعث افزایش شفافیت و پاسخ‌گویی می‌شود. راه‌حل‌های گوناگون می‌توانند به نتایج مختلفی منجر شوند؛ به عنوان مثال، یک بانک ورشکسته می‌تواند توسط بانک دیگری خریداری شود و پرداخت کلی از طریق دولت به بانک متقاضی صورت گیرد. اگر هیچ‌گونه دعوی معوقه‌ای وجود نداشته باشد و دولت هیچ مسئولیتی به عهده نداشته باشد، آنگاه رفع ورشکستگی کامل خواهد شد و هزینه کلی ورشکستگی را می‌توان در زمان کمتری محاسبه کرد.

باید توجه داشت که عدم وجود بودجه برای رفع ورشکستگی می‌تواند مشکلات حادی را به وجود آورد و هزینه‌های گزافی برای مقامات مسئول، دولت و نهایتاً مالیات‌دهندگان به بار آورد. بدون بودجه کافی، مقامات مسئول رفع ورشکستگی ممکن است از راه‌هایی برای به دست آوردن نقدینگی استفاده کنند، اما نهایتاً صدمه بیشتری به نظام بانکداری وارد می‌شود. علاوه بر این اگر بودجه ناکافی باشد، تأخیر در فعالیت‌های رفع

ورشکستگی نیز رخ می‌دهد. این موضوع، دو مشکل اساسی به همراه دارد که هر دوی آنها هزینه رفع ورشکستگی را بالا می‌برند. اگر یک مقام مسئول رفع ورشکستگی در فعالیتش تأخیر داشته باشد، کیفیت دارایی و سطوح سرمایه مؤسسه رو به افول می‌گذارد و هزینه سرمایه‌های مؤسسه نیز افزایش می‌یابد. از این رو هرچه رفع ورشکستگی بیشتر به طول انجامد، هزینه‌های بیشتری نیز به همراه خواهد داشت. علاوه بر این، داشتن نظام حسابداری برای ثبت صحیح هزینه‌ها و درآمدهای ناشی از تصرف بانک ورشکسته و بازپرداخت جبرانی سرمایه‌گذاران بانکی نیز حائز اهمیت است. همچنین فرآیند حقوقی یا اجرایی نیز برای رفع ورشکستگی برای از بین بردن هرگونه مسئولیت و ختم قانونی روند، لازم به نظر می‌رسد.

ضمیمه ۱۱. رفع ورشکستگی

- روند بازبایی ارزش یک بانک ورشکسته چگونه است؟ لطفاً شرح دهید.
- آیا دستوری برای رفع مشکل یک بانک ورشکسته با حداقل هزینه وجود دارد؟ در این صورت توضیح دهید.
- چه کسی اجرای فرآیند رفع ورشکستگی را به عهده دارد؟
- آیا بیمه‌گر سپرده در فرآیند رفع ورشکستگی دخیل است؟ در این صورت، نقش و مسئولیت‌های بیمه‌گر سپرده را شرح دهید.
- آیا رویکرد حسابداری مناسبی برای تعیین صحیح نهایی یک بانک ورشکسته وجود دارد؟ در این صورت به‌طور مختصر، رویکردها و چگونگی اجرای آنها را توضیح دهید. در غیر این صورت، آیا طرح‌هایی در دست بررسی و گسترش است؟ توضیح دهید.
- آیا زمانی برای تصفیه حساب نهایی با سرمایه‌گذاران بانک و بسته‌شدن دفاتر مالی بانک ورشکسته وجود دارد؟
- آیا فرآیند قانونی یا اجرایی برای تکمیل یا اتمام رفع ورشکستگی یک بانک وجود دارد؟ در صورت مثبت بودن جواب، فرآیند مربوط به آن را به اختصار شرح دهید. در غیر این صورت، آیا طرح‌هایی برای گسترش فرآیند یا درخواست مقام قانونی وجود دارد؟ توضیح دهید.

۶-۱. نتیجه گیری

نظام‌های بیمه سپرده می‌توانند به‌عنوان بخش مکمل شبکه ایمنی، به حفظ ثبات مالی کمک کنند و از این رو، بانک‌ها را قادر به مداخله در رشد اقتصادی و پشتیبانی مؤثر از آن سازند. مانند دیگر اجزای شبکه ایمنی، بیمه سپرده می‌تواند اثرات سوء نیز داشته باشد. مشکلات بالقوه‌ای مانند مخاطرات اخلاقی، تخصیص نادرست منابع و ایجاد بار قوانین اضافی برای رسیدن به تعادل مناسب در طراحی نظام‌های بیمه سپرده از این جمله به‌شمار می‌آیند. همان‌طور که راهنمای FSF بیان می‌کند، استفاده از فرآیندی که به‌طور مداوم در حال پیشرفت است، می‌تواند بیمه‌گرهای سپرده را در تنظیم و حفظ این تعادل یاری کند. این فصل، خصوصیات اصلی طراحی نظام بیمه سپرده و ابزاری که باید در رسیدن به یک تعادل مناسب مدنظر قرار گیرند را مورد بازنگری قرار داد و همچنین بر اهمیت طراحی نظامی که با اهداف مورد نظر بیمه‌گر سپرده هم‌خوانی داشته باشد - یعنی نظامی که از نظر درونی انسجام داشته باشد - تأکید کرد.

به‌نظر نمی‌رسد که رویکرد مطلقاً مناسبی برای تمامی اجزای مهم نظام بیمه سپرده وجود داشته باشد. تفاوت‌های اداری، فرهنگی و تجربی میان کشورها، طراحی بیمه سپرده را تعیین می‌کنند. به‌هرحال واضح است که هماهنگی رویکردهای مختلف اغلب نظام‌های بیمه سپرده‌ای که تأسیس شده‌اند، اهمیت ویژه‌ای دارد. راهنمایی برای ارزیابی مؤثر واقع‌شدن طرح‌های بیمه سپرده، گامی اساسی و روبه‌جلو خواهد بود. این تلاش‌ها باید با در اختیار گذاشتن محک‌های مورد قبول بین‌المللی، به بیمه‌گرهای سپرده قدیمی و جدید در طراحی یا حفظ یک نظام مؤثر بیمه سپرده یاری رسانند.

فصل دوم

راهنمای FDIC برای

پوشش بیمه سپرده

پروژه نگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

شرکت بیمه سپرده فدرال^۱، نماینده مستقل دولت ایالات متحده است. FDIC در صورت ورشکستگی بانک یا مؤسسه پس اندازی که آن را بیمه کرده است از سپرده‌گذاران در مقابل خسارت وارد شده بر سپرده‌های آنان پشتیبانی می‌کند. بیمه FDIC از حمایت کامل دولت ایالات متحده برخوردار است.

اگر مجموع حساب‌های یک سپرده‌گذار در یک بانک یا مؤسسه پس انداز بیمه شده توسط FDIC، ۱۰۰,۰۰۰ دلار یا کمتر از آن باشد، سپرده‌ها به‌طور کامل بیمه می‌شوند؛ اگر پیش‌بینی شود که حساب‌ها دارای شرایط لازم هستند، یک سپرده‌گذار می‌تواند بیش از ۱۰۰,۰۰۰ دلار در یک بانک یا مؤسسه پس انداز بیمه شده سپرده‌گذاری نموده و همچنان به‌طور کامل بیمه شود. علاوه بر آن، قانون فدرال، یک پوشش بیمه‌ای تا سقف ۲۵۰,۰۰۰ دلار برای حساب‌های قطعی بازنشستگی^۲ فراهم کرده است.

این راهنما که قوانین FDIC برای پوشش بیمه‌ای سپرده‌های بانک‌ها و مؤسسات پس انداز را شرح می‌دهد و به سؤالاتی که معمولاً در مورد قوانین بیمه‌ای مطرح می‌شوند، پاسخ می‌دهد، برای سپرده‌گذارانی تهیه شده است که به تفسیر جامعی از قوانین FDIC نیاز دارند و الزامات کسب صلاحیت برای اخذ بیش از ۱۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای را بازگو می‌کند.

توجه: اطلاعات تهیه شده در این راهنما به صورت غیرتخصصی تنظیم شده است و نشانگر یک تفسیر حقوقی از قوانین و مقررات پوشش بیمه‌ای FDIC نیست. برای اطلاع از جزئیات بیشتر از جنبه‌های فنی پوشش بیمه‌ای، سپرده‌گذاران یا مشاوران حقوقی باید به قوانین فدرال در مورد بیمه سپرده (12U.S.C. 1811 et seq) و قوانین مربوط به پوشش بیمه‌ای FDIC (12 C.F.R. Part 330) رجوع کنند. قانون فدرال، صراحتاً مقدار بیمه‌ای که FDIC می‌تواند به سپرده‌گذاران بپردازد، محدود کرده است.

1. Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC)
2. Certain Retirement Accounts

۲-۱-۱. اصول بیمه FDIC

FDIC، سپرده‌ها را در بیشتر بانک‌ها و مؤسسات واقع در ایالات متحده بیمه می‌کند. اگر یک بانک یا مؤسسه پس‌انداز بیمه‌شده توسط FDIC ورشکست شود، FDIC، سپرده‌گذاران را در برابر زیان‌های وارده بر سپرده‌های آنان محافظت می‌کند. FDIC از حمایت کامل دولت ایالات متحده برخوردار است.

توجه: برای سهولت کار در این گزارش، از عبارت «بانک بیمه‌شده» به جای عبارت «بانک یا مؤسسه‌ای که دارای پوشش بیمه FDIC باشد»، استفاده می‌کنیم. برای بررسی اینکه بانک یا مؤسسه پس‌اندازی توسط FDIC بیمه شده است یا خیر، با شماره تلفن رایگان ۳۳۴۲-۲۶۷۵-۸۷۷-۱ تماس بگیرید یا از جستجوگر بانک در سایت www.FDIC.gov/deposit/index استفاده کنید و یا هنگام سپرده‌گذاری، به وجود نشانه رسمی FDIC توجه کنید. از ابتدای سال ۲۰۰۷، بانک‌های بیمه‌شده، نشانه رسمی جدید FDIC را ارائه می‌دهند.

۲-۱-۱-۱. بیمه FDIC چه مواردی را پوشش می‌دهد؟

بیمه FDIC، تمامی سپرده‌های دریافتی یک بانک بیمه‌شده، شامل سپرده‌های دیداری، حساب‌های پس‌انداز و قابل برداشت، حساب‌های سپرده بازار پول و سپرده‌های مدت‌دار مانند گواهی‌نامه سپرده بانکی^۱ را پوشش می‌دهد.

بیمه سپرده FDIC، مانده حساب هر یک از سپرده‌گذاران را - دلار به دلار - تا سقف محدودیت بیمه‌ای پوشش می‌دهد که این پوشش، شامل اصل مبلغ و بهره دیرکرد از تاریخ تعطیلی بانک بیمه‌شده است. FDIC، پول‌های سرمایه‌گذاری شده در سهام، اوراق قرضه، صندوق‌های تعاونی، بیمه‌نامه‌های بیمه عمر، مستمری‌های سالانه یا اوراق بهادار شهری را بیمه نمی‌کند؛ حتی اگر این سرمایه‌گذاری‌ها از یک بانک بیمه‌شده خریداری

۱. Certificate of Deposit (CD): نوع خاصی از سپرده مدت‌دار است. گواهی‌نامه‌های سپرده، یکی از ابزارهای سرمایه‌گذاری مؤسسات مالی است که به‌طورکلی دارای نرخ بازده ثابتی در یک دوره زمانی معین است. در این نوع سپرده‌گذاری‌ها، شخص سپرده‌گذار تعهد می‌نماید که در طول یک دوره زمانی معین از وجوه خود برداشت ننماید و در غیر این صورت، جریمه قابل ملاحظه‌ای از وی دریافت خواهد شد. معمولاً، نرخ ثابت بازده برحسب میزان سپرده‌گذاری یا دوره سرمایه‌گذاری افزایش خواهد یافت.

شده باشند. FDIC، اسناد کوتاه مدت، اوراق قرضه یا اسکناس های خزانه آمریکا را نیز بیمه نمی کند؛ پشتوانه اعتبار آنها، دولت ایالات متحده است.

۲-۱-۲. FDIC چه مقدار پوشش بیمه ای فراهم می کند؟

مقدار پایه بیمه برای هر سپرده گذار در هر بانک بیمه شده، ۱۰۰,۰۰۰ دلار است؛ یعنی مقدار ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای همه سپرده گذاران یک بانک بیمه شده، قابل اجرا است؛ به جز صاحبان حساب های قطعی بازنشستگی که مقدار آن، ۲۵۰,۰۰۰ دلار برای هر صاحب حساب در هر بانک بیمه شده است.

سپرده های موجود در شعب مختلف یک بانک بیمه شده، به طور جداگانه بیمه نمی شوند و سپرده های موجود در یک بانک بیمه شده به طور جداگانه از سپرده های دیگر بانک های بیمه شده، بیمه می شوند. سپرده های موجود در یک بانک که تحت دسته بندی های مختلف مالکیت قانونی قرار دارند، می توانند به صورت مجزا بیمه شوند؛ بنابراین، امکان پذیر است که بیش از ۱۰۰,۰۰۰ دلار سپرده در یک بانک بیمه شده داشته باشیم و همچنان به طور کامل بیمه شویم.

در قسمت های بعدی، انواع مالکیت را که براساس قوانین FDIC به رسمیت شناخته شده اند، شرح داده و شرایط لازم برای اخذ پوشش بیمه ای بیش از ۱۰۰,۰۰۰ دلار را بیان می کنیم.

۲-۲. انواع مالکیت

۲-۲-۱. حساب های منفرد

یک حساب منفرد، سپرده ای است که تحت مالکیت یک شخص قرار دارد. انواع این حساب های سپرده در این رده قرار می گیرند:

- حساب هایی که به نام یک فرد هستند.

- حساب هایی که توسط وکیل، نماینده، قیم، حضین یا مباشر صاحب حساب افتتاح شده اند که شامل قانون نقل و انتقالات معاف از مالیات به حساب افراد صغیر^۱، حساب های اسناد تضمینی و حساب های سپرده کارگزاری می شوند.

- حساب‌هایی که به نام یک مؤسسه بازرگانی تک‌مالکی^۱ هستند (مانند یک حساب DBA^۲).
 - حساب‌هایی که وراثت یک متوفی افتتاح کرده‌اند.
 - هرگونه حسابی که واجد شرایط برای دسته‌بندی در دیگر انواع مالکیت نباشد.
- تمام حساب‌های منفرد که تحت مالکیت یک فرد و در یک بانک بیمه‌شده موجود هستند، با یکدیگر جمع شده و مجموع آنها تا مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود.
- اگر یک فرد، حساب سپرده‌ای فقط به نام خود داشته باشد، اما فرد دیگری اجازه برداشت از آن حساب سپرده را داشته باشد، آن حساب تنها در صورتی به‌عنوان حساب منفرد، بیمه می‌شود که اسناد حساب سپرده نشان دهد:
- امضاءکننده دیگر، طبق وکالت، مجاز به برداشت است.
 - حساب، تحت مالکیت یک نفر است و فرد دیگری به نمایندگی از صاحب حساب، حق برداشت دارد.
- اگر مدارک حساب‌ها که در بانک بیمه‌شده موجود است، وجود چنین ارتباطی را نشان ندهد، سپرده‌ها به‌عنوان یک حساب مشترک، بیمه می‌شوند.

جدول ۱. مثال حساب منفرد

مالک حساب	نوع سپرده	مانده حساب (دلار)
مارسی جونز	حساب قابل برداشت	۵,۰۰۰
مارسی جونز	پس‌انداز	۲۰,۰۰۰
مارسی جونز	گواهی سپرده	۱۰۰,۰۰۰
سپرده‌های دارای مالکیت واحد	حساب جاری	۲۵,۰۰۰
مجموع سپرده‌ها		۱۵۰,۰۰۰
مقدار بیمه‌شده		۱۰۰,۰۰۰
مقدار بیمه‌نشده		۵۰,۰۰۰

۱. Sole Proprietorship: واحد تجاری تک‌مالکی (مالکیت فردی)، واحد تجاری است که تنها در مالکیت یک فرد قرار دارد و ارزش ویژه آن، کلاً متعلق به وی است. در صورتی که این واحد تجاری دچار ورشکستگی تجاری شود، مسئولیت کلیه تعهدات و بدهی‌های آن، کلاً بر عهده مالک خواهد بود.

۲. Doing Business As: ثبت نام رسمی و عمومی یک مؤسسه تجاری تحت قانون آن ایالت یا منطقه است. DBA، گاهی نام تجاری (Trade Name) نیز نامیده می‌شود.

توضیح: ماریسونز^۱، صاحب ۴ حساب در یک بانک بیمه شده است که سه حساب، تنها به نام او و یک حساب به نام مؤسسه بازرگانی است که تحت مالکیت فردی او قرار دارد. از آنجایی که سپرده‌های مالکیت فردی، به‌عنوان سپرده تحت مالکیت فردی که صاحب مؤسسه بازرگانی است، بیمه می‌شوند، سپرده‌های تمام این حساب‌ها با یکدیگر جمع شده و تراز کل به ۱۵۰,۰۰۰ دلار رسیده است که ۱۰۰,۰۰۰ دلار آن بیمه می‌شود و ۵۰,۰۰۰ دلار بیمه‌نشده باقی می‌ماند.

۲-۲-۲. حساب‌های قطعی بازنشستگی

سپرده‌هایی هستند که تحت مالکیت یک فردند و به نام حساب بازنشستگی آن فرد نامیده می‌شوند. این سپرده‌ها به‌عنوان حساب‌های قطعی بازنشستگی برای طرح بازنشستگی پوشش داده می‌شوند.

- تمام انواع حساب‌های فردی بازنشستگی^۲، شامل:

- حساب‌های قطعی و معمول بازنشستگی
- حساب‌های قطعی بازنشستگی راث^۳
- حساب‌های قطعی بازنشستگی تسهیلات مستمری کارمندان^۴
- سپرده‌های تشویقی طرح‌های دوجانبه برای کارکنان^۵

- تمام حساب‌های سرمایه‌گذاری طرح خسارت‌های معوق در بخش ۴۵۷، مانند طرح‌های واجد شرایط خسارت‌های معوق که دولت مرکزی و فرمانداری‌های منطقه‌ای، آنها را تهیه کرده‌اند؛ بدون توجه به اینکه آنها، خویش‌گردان بوده‌اند.

- حساب‌های طرح مشترک خویش‌گردان، مانند حساب‌های خویش‌گردان طرح‌های (K) ۴۰۱، طرح‌های خویش‌گردان SIMPLE IRAs در قالب (K) ۴۰۱ و طرح‌های خویش‌گردان شراکتی خرید پول در طرح‌های خویش‌گردان تسهیم سود.

1. Marci Jones

2. Individual Retirement Account (IRA)

۳. Roth IRA: نوعی حساب فردی بازنشستگی که طبق قانون مالیات ایالات متحده، مجاز شناخته شده و به نام سناتور ویلیام راث جونیور نام‌گذاری شده است.

4. Simplified Employee Pension (SEP)

5. Savings Incentive Match Plans for Employees (SIMPLE)

- حساب‌های خویش‌گردان Keogh^۱ (یا حساب‌های طرح ۱۰ HR) که برای افراد خوداشتغال طرح شده است.

تمامی حساب‌های بازنشستگی ذکر شده که در یک بانک بیمه شده، تحت مالکیت یک نفر هستند، با یکدیگر جمع می‌شوند و مجموع آنها تا مبلغ ۲۵۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند.

FDIC، اصطلاح خویش‌گردان را به این معنا می‌داند که شرکای طرح، حق تعیین چگونگی سرمایه‌گذاری را دارند؛ این حق، شامل توانایی تصمیم‌گیری برای سپرده‌گذاری در یک بانک بیمه شده توسط FDIC است. اگر یکی از شرکای طرح بازنشستگی، حق انتخاب یک مؤسسه سپرده‌گذاری برای حساب‌های سپرده را به‌عنوان سرمایه‌گذاری داشته باشد، FDIC، حساب را به‌عنوان خویش‌گردان محسوب می‌کند. همچنین، اگر یک طرح، اختیار نکول سرمایه‌گذاری حساب‌های سپرده در یک مؤسسه خاص بیمه شده توسط FDIC را تفویض کند، ممکن است که FDIC فرض کند که طرح به دلیل اهداف بیمه سپرده، به حالت خویش‌گردان در آمده است؛ چون ممکن است شرکای طرح، واگذاری چنین سپرده‌هایی را به‌خاطر عدم فعالیت تغییر داده باشند.

اگر، تنها ابزار سرمایه‌گذاری یک طرح، حساب‌های سپرده در یک بانک خاص باشد، شرکا، حق انتخاب سرمایه‌گذار را ندارند و طرح، خویش‌گردان فرض نخواهد شد. نهایتاً، اگر یک طرح، تنها شامل یک کارفرما باشد و کارفرما، در حال عملیاتی نمودن طرح، توسط نوع سرمایه‌گذاری در دارایی‌های طرح باشد، طرح، خویش‌گردان محسوب خواهد شد.

توجه: نام‌بردن از ذی‌نفعان در حساب بازنشستگی، میزان پوشش بیمه سپرده را افزایش نمی‌دهد. حساب‌های سپرده تحصیلات کاوردل^۲ (که به‌عنوان IRAهای تحصیلات نامیده می‌شوند) و حساب‌های سپرده درمانی، تحت این نوع مالکیت، قرار نمی‌گیرند و مجاز به افزایش پوشش نیستند. همچنین، حساب‌های افتتاح شده بخش (b) ۴۰۳ قانون درآمد داخلی^۳ (قراردادهای سالانه برای کارمندان قطعی مدارس عمومی، نهادهای معاف از مالیات و وزرا) برای پوشش ۲۵۰,۰۰۰ دلاری مجاز شناخته نمی‌شوند.

۱. این طرح از نوع IRA نیست و برای افراد خویش‌گردان استفاده می‌شود.

2. Coverdell Education Savings Account

۳. Internal Revenue Code: قانون درآمد داخلی، قوانین مالیاتی دولت ایالات متحده آمریکا که شامل مجموعه‌ای از قواعد و مقرراتی است که پیروی از آن برای مؤدیان مالیاتی، لازم الاجرا است.

طرح‌هایی با سود معین (مزایایی که از قبل برای پرداخت حق‌الزحمه یک کارمند، براساس سال‌های خدمت و سن، تخصیص داده شده‌اند)، واجد شرایط پوشش ۲۵۰,۰۰۰ دلاری نیستند.^۱

جدول ۲. مثال حساب بازنشستگی

عنوان حساب	مانده حساب (دلار)
IRA راث باب جانسون	۱۱۰,۰۰۰
IRA باب جانسون	۷۵,۰۰۰
جمع	۱۸۵,۰۰۰
مقدار بیمه‌شده	۱۸۵,۰۰۰

توضیح: از آنجایی که کل سپرده‌های تمام حساب‌های خویش‌گردان بازنشستگی در یک بانک بیمه‌شده، کمتر از ۲۵۰,۰۰۰ دلار است، هر دو حساب بازنشستگی کاملاً بیمه می‌شوند.

۲-۲-۳. حساب‌های مشترک

یک حساب مشترک، سپرده‌ای است که تحت مالکیت دو نفر یا بیشتر قرار دارد. برای اینکه این نوع حساب، واجد شرایط بیمه‌شدن باشد، باید تمامی این الزامات اجرا شود:

- تمام مالکین مشاع باید اشخاص حقیقی باشند. نهادها (اشخاص حقوقی) مانند شرکت‌های سهامی، تراست‌ها، املاک یا شرکت‌های تضامنی برای قرار گرفتن تحت پوشش حساب مشترک واجد شرایط نیستند.
- تمامی مالکین مشاع باید حق مساوی جهت برداشت از حساب داشته باشند؛ برای مثال، اگر برای یک مالک، فقط، امضای خودش برای برداشت از صندوق کافی باشد، اما شریک دیگر، تنها در صورت وجود امضای دیگر شرکا، حق برداشت از سپرده‌ها را داشته باشد، شرکا حق برداشت برابر ندارند.
- تمامی مالکین مشاع باید برگه حساب سپرده مشترک را امضا کنند، مگر اینکه حساب از نوع CD باشد یا توسط یک وکیل، نماینده قیم، حضین یا مباشر افتتاح شده باشد.

۱. برای اطلاعاتی در مورد این نوع حساب‌ها به قسمت حساب‌های طرح مزایای کارکنان مراجعه کنید.

اگر تمامی این الزامات برآورده شوند، سهم هر یک از شرکا از هر یک از حساب‌ها که به صورت مشترک در یک بانک بیمه شده نگهداری می‌شود، با دیگر سهم‌های او جمع شده و جمع آنها تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود.

FDIC فرض می‌کند که سهم تمامی شرکا، مساوی است مگر اینکه مدارک حساب سپرده، خلاف آن را نشان دهد؛ برای مثال، یک زن و شوهر می‌توانند تا سقف ۲۰۰,۰۰۰ دلار در یک یا چند حساب مشترک در یک بانک داشته باشند و اگر سهم مالکیت شوهر، تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار و سهم مالکیت زن نیز تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه شود، سپرده‌ها نیز به طور کامل بیمه می‌شوند.

پوشش بیمه برای حساب‌های مشترک، با مرتب کردن مجدد اسامی مالکان یا تعویض طرز قرارگیری نام‌های آنها افزایش نمی‌یابد. استفاده از گزینه‌های «یا»، «و» یا «یا/و» برای جدا کردن نام‌های شرکا در عنوان یک حساب مشترک نیز بر مقدار پوشش بیمه تأثیر نمی‌گذارد. علاوه بر این، استفاده از کدهای متفاوت تأمین اجتماعی در حساب‌های متعدد متعلق به همان شرکا، پوشش بیمه‌ای را افزایش نخواهد داد.

جدول ۳. مثال حساب‌های مشترک

صاحب حساب	نوع سپرده	مانده حساب (دلار)
مری و جان اسمیت	قابل برداشت	۲۵,۰۰۰
مری یا جان اسمیت	پس انداز	۱۰۰,۰۰۰
مری و جان و رابرت اسمیت	CD	۱۵۰,۰۰۰
جمع سپرده‌ها		۲۷۵,۰۰۰

جدول ۴. پوشش بیمه برای هر یک از مالکان

سپرده‌گذاران	سهم مالکیت (دلار)	مقدار بیمه شده (دلار)	مقدار بیمه نشده (دلار)
مری	۱۱۲,۵۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۱۲,۵۰۰
جان	۱۱۲,۵۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۱۲,۵۰۰
رابرت	۵۰,۰۰۰	۵۰,۰۰۰	۰
جمع	۲۷۵,۰۰۰	۲۵۰,۰۰۰	۲۵,۰۰۰

توضیح: سهم مالکیت مری^۱ در تمامی حساب‌های جاری مشترک، برابر $\frac{1}{4}$ حساب‌های قابل برداشت؛ یعنی ۱۲,۵۰۰ دلار، $\frac{1}{4}$ حساب پس‌انداز؛ یعنی ۵۰,۰۰۰ دلار و در مجموع، ۱۱۲,۵۰۰ دلار است. از آنجایی که مقدار پوشش بیمه او در حساب مشترک، محدود به ۱۰۰,۰۰۰ دلار است، ۱۲,۵۰۰ آن بیمه نمی‌شود. سهم مالکیت جان^۲ در تمامی حساب‌های مشترک مانند مری است؛ بنابراین ۱۲,۵۰۰ دلار آن بیمه نمی‌شود. سهم رابرت^۳ در تمامی حساب‌های مشترک $\frac{1}{3}$ CD یا ۵۰,۰۰۰ دلار است؛ بنابراین، سهم او، به‌طور کامل بیمه می‌شود.

۲-۲-۴. حساب‌های تراست قابل فسخ

یک حساب تراست قابل فسخ، سپرده‌ای تحت مالکیت یک یا تعدادی از افراد است که نشانگر این تمایل است که سپرده‌ها، در صورت مرگ صاحبان به یک یا چند ذی‌نفع مشخص تعلق می‌گیرد. یک حساب تراست قابل فسخ می‌تواند با صلاح‌دید مالک آن فسخ شود. در این قسمت، لغت «مالک» به معنای واگذارنده اختیار معامله، تصفیه‌کننده یا امین تراست است. تراست‌های قابل فسخ، به شکل رسمی و غیررسمی هستند. تراست‌های قابل فسخ غیررسمی که معمولاً «قابل پرداخت در صورت فوت»^۴، «تراست تاتن»^۵ یا «حساب‌های وجوه امانی»^۶ نامیده می‌شوند، وقتی ایجاد می‌شوند که صاحب حساب، توافق‌نامه‌ای را امضا می‌کند (معمولاً قسمتی از رسید بانکی) که توضیح می‌دهد در صورت مرگ مالک، سپرده به یک یا چند ذی‌نفع تعلق می‌گیرد. تراست‌های قابل فسخ رسمی که به‌عنوان «تراست‌های خانوادگی» یا «تراست‌های زندگی» نامیده می‌شوند، تراست‌های مکتوبی هستند که با هدف برنامه‌ریزی در مورد ارث به وجود آمده‌اند. مالک، سپرده‌ها و دیگر دارایی‌های موجود در تراست را نیز در طول مدت زندگی خود، تحت کنترل دارد. به محض فوت مالک، تراست به‌طور کلی غیرقابل فسخ می‌شود.

1. Mary
2. John
3. Robert
4. Payable On Death (POD)

۵. Totten Trust: یک تراست حساب پس‌انداز که فقط با سپرده‌گذاری نقدی، جهت نفع دیگری ایجاد شده است.

6. In Trust For (ITF)

به منظور بیمه نمودن تمام سپرده‌هایی که در تراست‌های رسمی و غیررسمی، تحت مالکیت یک نفر است آنها را با یکدیگر جمع کرده و از بیمه برای مجموع آنها استفاده می‌کنیم.

- حساب‌های قابل پرداخت در صورت فوت

مالک یک حساب POD، تا مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر یک از ذی‌نفعان بیمه می‌شود؛ اگر تمام این الزامات برآورده شوند:

- عنوان حساب باید شامل یک عبارت قابل قبول در عرف باشد؛ به‌طورمثال، عبارات «قابل پرداخت در صورت فوت»، «به صورت امانی برای»، «به‌عنوان امین برای»^۱ یا عبارات مشابه تا وجود رابطه تراست را نشان دهد. اصطلاح ممکن است خلاصه شده باشد (برای مثال POD، ITF و AFT).

- لازم است نام ذی‌نفعان در اسناد حساب که در بانک بیمه شده موجود است، ذکر شده باشد.

- ذی‌نفعان باید «واجد صلاحیت» باشند؛ یعنی باید همسر، فرزند، نوه یا برادر و خواهر مالک باشند. فرزندخواندگان، نوادگان، والدین و برادران و خواهران غیرنسبی نیز واجد صلاحیت هستند، اما دیگر افراد، شامل خویشاوندان سببی، عموزادگان، خواهر و برادرزادگان (مؤنث و مذکر)، دوستان و مؤسسات (شامل نهادهای خیریه) و تراست‌ها، واجد صلاحیت نیستند.

جدول ۵. مثال حساب POD با یک مالک

عنوان حساب	مانده حساب (دلار)	مقدار بیمه شده (دلار)	مقدار بیمه نشده (دلار)
حساب POD پدر برای دختر و پسرش	۲۰۰,۰۰۰	۲۰۰,۰۰۰	-

توضیح: پوشش بیمه سپرده براساس رابطه هر یک از مالکان تراست با هر یک از ذی‌نفعان واجد صلاحیت شکل گرفته است. مالک این حساب POD، پدر، تا حداکثر مبلغ ۲۰۰,۰۰۰ دلار بیمه شده است؛ زیرا او دارای دو ذی‌نفع واجد صلاحیت در حساب تراست قابل فسخ است. در این مثال، فرض بر این قرار گرفته که ذی‌نفعان، بهره‌های یکسان دارند و مالک، حساب تراست قابل فسخ دیگری به نام این دو ذی‌نفع ندارد.

اشتباه رایجی که سپرده‌گذاران در محاسبه پوشش برای حساب‌های تراست قابل فسخ مرتکب می‌شوند، این است که تمام اشخاص نام‌برده‌شده در حساب تراست قابل فسخ مالک و ذی‌نفعان، تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه دریافت می‌کنند که این موضوع صحیح نیست.

هریک از مالکان یک تراست قابل فسخ حق دارند برای هر ذی‌نفع واجد صلاحیت که صاحب حساب در حساب تراست قابل فسخ تعیین کرده، تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای داشته باشند.

اگر همه ذی‌نفعان، واجد صلاحیت بوده و دارای منافع مساوی باشند، پوشش بیمه‌ای برای هر مالک به این صورت حساب می‌شود: حاصل ضرب ۱۰۰,۰۰۰ در تعداد ذی‌نفعان صاحب صلاحیت، نه ۱۰۰,۰۰۰ ضرب در تعداد صاحبان به علاوه تعداد ذی‌نفعان.

اگر همه ذی‌نفعان، واجد صلاحیت نباشند یا منافع نابرابر داشته باشند، محاسبات بالا استفاده نمی‌شود. تمامی مبالغ قابل اسناد به ذی‌نفعان بدون صلاحیت، جمع شده و تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار به‌عنوان یک سرمایه حساب منفرد برای مالک حساب، بیمه می‌شود. به‌علاوه، اگر تراست، منافع متفاوتی را برای ذی‌نفعان مشخص کند، صاحب حساب، تنها تا سقف بهره واقعی هر یک از ذی‌نفعان تراست بیمه می‌شود. سوءتفاهم دیگر این است که توافقنامه تراست، به تنهایی واجد ۱۰۰,۰۰۰ دلار علاوه‌بر پوشش بیمه سپرده است. این موضوع درست نیست.

اگر یک حساب POD، بیش از یک مالک داشته باشد (برای مثال زن و شوهر) یا دارای ذی‌نفعان متعدد باشد، تراز بیمه‌گذار برای حساب می‌تواند بیش از ۱۰۰,۰۰۰ دلار باشد. FDIC فرض می‌کند که سهم‌های مالکان، با هم برابر است؛ مگر اینکه مدارک حساب سپرده، خلاف آن را نشان دهد. به‌همین ترتیب، اگر ذی‌نفعان متعدد وجود داشته باشند، FDIC فرض می‌کند که منافع ذی‌نفعان برابر است؛ مگر اینکه اسناد حساب‌های سپرده خلاف آن را نشان دهند.

جدول ۶. حساب‌های POD با مالکان و ذی‌نفعان متعدد

عنوان حساب	مانده حساب (دلار)	مقدار بیمه‌شده (دلار)	مقدار بیمه‌نشده (دلار)
POD زن و شوهر برای سه فرزندشان	۶۰۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰	۰
POD شوهر برای همسرش	۱۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۰
POD زن برای همسرش	۱۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۰
POD شوهر برای برادر و پدرش	۲۰۰,۰۰۰	۲۰۰,۰۰۰	۰
جمع	۱,۰۰۰,۰۰۰	۱,۰۰۰,۰۰۰	۰

توضیح: این ۴ حساب که مجموع آنها، بالغ بر ۱,۰۰۰,۰۰۰ دلار است به‌طور کامل بیمه شده‌اند؛ زیرا هر یک از صاحبان حساب، دارای ۱۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای برای هر یک از ذی‌نفعان واجد صلاحیت هستند.

شوهر، ۶۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای دارد (۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر ذی‌نفع واجد صلاحیت؛ سه فرزندش در حساب اول، همسرش در حساب دوم و برادر و پدرش در حساب سوم)، زن نیز از ۴۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای برخوردار است (۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر ذی‌نفع واجد صلاحیت؛ سه فرزندش در حساب اول و همسرش در حساب سوم).

توجه: محدودیت بیمه‌ای ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر ذی‌نفع، در تمام حساب‌های تراست قابل فسخ رسمی و غیررسمی موجود در یک بانک که به یک مالک تعلق دارد، قابل اجراست.

اگر هر یک از الزامات مربوط به پوشش برای حساب تراست قابل فسخ، برآورده نشده باشد:

- مقدار کل موجودی حساب یا قسمتی از حساب که واجد صلاحیت نباشد، به دیگر حساب‌های منفرد مالک در همان بانک اضافه شده و تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود.

- اگر حساب، بیش از یک مالک داشته باشد، FDIC، سهم هر مالک را مانند حساب منفرد او بیمه

می‌کند.

جدول ۷. حساب‌های POD با ذی‌نفعان فاقد صلاحیت

مانده حساب (دلار)		عنوان حساب	
۳۰۰,۰۰۰		حساب POD با مالکیت یک زوج که فرزندِ خواهر/ برادر آنها، ذی‌نفع است	
مقدار بیمه‌نشده (دلار)	مقدار بیمه‌شده (دلار)	سهم مالک (دلار)	مالک/ذی‌نفع
۵۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۱۵۰,۰۰۰	POD شوهر برای فرزندِ خواهر / برادر
۵۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	۱۵۰,۰۰۰	POD زن برای فرزندِ خواهر/ برادر
۱۰۰,۰۰۰	۲۰۰,۰۰۰	۳۰۰,۰۰۰	جمع

توضیح: اگرچه، این حساب تراست، قابل فسخ است، اما واجد شرایط برای بیمه‌شدن تحت عنوان تراست قابل فسخ نیست؛ زیرا ذی‌نفعان تراست، واجد صلاحیت نیستند. در عوض، سهم مالک از چنین سپرده‌هایی، به دیگر سپرده‌های تک‌مالکی در همان مؤسسه اضافه شده و تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود. اگر زن و شوهر، حساب‌های منفرد دیگری در این مؤسسه نداشته باشند، مانده ۳۰۰,۰۰۰ دلاری به مقدار ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای زن و ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای شوهر، به‌عنوان حساب‌های سپرده منفرد جداگانه، تا مجموع ۲۰۰,۰۰۰ دلار بیمه شده و ۱۰۰,۰۰۰ دلار، بیمه نشده باقی می‌ماند.

- حساب‌های تراست خانوادگی / زندگی

حساب‌های تراست خانوادگی / زندگی، به شرط داشتن این شرایط، تا مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر مالک، به ازای هر ذی‌نفع مشخص، بیمه می‌شوند:

- عنوان حساب در بانک باید مشخص کند که این حساب برحسب یک رابطه تولیت^۱ افتتاح شده است. این قاعده می‌تواند با استفاده از عبارت «تراست زندگی» یا «تراست خانواده» یا عبارت‌های مشابه در عنوان حساب رعایت شود.

- ذی‌نفعان باید مانند آنچه برای حساب‌های POD شرح داده شده، واجد صلاحیت باشند.

از آنجایی که صاحبان تراست باید در طول مدت زندگی خود از تراست، منتفع شوند، در محاسبه پوشش بیمه سپرده، به عنوان ذی نفع منظور نمی شوند. ذی نفعان کسانی هستند که توسط مالکان به منظور دریافت بهره از دارایی های تراست، هنگامی که آخرین مالک فوت کند، معرفی شده اند. در کل، تعیین پوشش بیمه برای حساب های تراست خانوادگی / زندگی، دشوارتر از POD است؛ زیرا، در این تراست های رسمی، معمولاً چند ذی نفع تعیین شده اند که آنها نیز در تراست، منافع غیرمشابه یا نامساوی دارند.

پوشش بیمه سپرده برای حساب تراست زندگی قابل فسخ، به پاسخ سؤالات زیر بستگی دارد:

• آیا عنوان حساب در بانک مشخص می کند که حساب مربوط به یک تراست است؟

این شرط می تواند به وسیله درج عبارت «تراست زندگی» یا «تراست خانوادگی» یا عبارت های مشابه در عنوان حساب برآورده شود.

• مالکان تراست، چه کسانی هستند؟

معمولاً در اسناد تراست های رسمی قابل فسخ، از ودیعه گذاران یا واگذارکنندگان اختیار معامله، به عنوان مالکان تراست یاد می شود. تنها به منظور محاسبه پوشش بیمه سپرده، متولیان، متولیان مشترک و متولیان جانشین به عنوان وابسته منظور نمی شوند. آنها، فقط مجری هستند و هیچ تأثیری بر پوشش بیمه ندارند؛ مگر اینکه، صاحب تراست نیز باشند.

• ذی نفعان تراست چه کسانی هستند؟

ذی نفعان، افراد یا مؤسساتی هستند که واجد شرایط لازم برای کسب سود، پس از فوت آخرین مالک باشند. ذی نفعان مشروط یا ذی نفعان جایگزین تراست، در منافع سپرده های تراست و دیگر دارایی ها لحاظ نمی شوند، تا زمانی که ذی نفعان اصلی یا اولیه در قید حیات باشند (به استثناء تراست های زندگی قابل فسخ با بهره عمری^۱).

• کدام یک از ذی‌نفعانی که نسبت خویشاوندی دارند، واجد صلاحیت هستند؟

جهت احراز صلاحیت برای پوشش تراست قابل فسخ، لازم است که ذی‌نفع، همسر، فرزند، نوه، والدین، برادر یا خواهر مالک باشد. پدر و مادرخوانده، فرزندخواندگان، فرزندان تحت سرپرستی و خویشاوندانی با نسبت‌های مشابه نیز واجد صلاحیت هستند. همسران سابق، مادر و پدر همسر، عموزادگان و فرزندان خواهر و برادر، دوستان و نهادهای خیریه، واجد صلاحیت نیستند. همچنین، اگر تراست به خودی خود به نام ذی‌نفع باشد، الزامات احراز صلاحیت ذی‌نفع، با شرایط مطابقت نخواهد داشت.

• مالک باید چه مقدار پول (بر حسب دلار) یا چند درصد از سود را به هر یک از ذی‌نفعان اختصاص دهد؟

پوشش بیمه براساس سود واقعی هر یک از ذی‌نفعان واجد شرایط محاسبه می‌شود؛ مگر اینکه در اسناد تراست، خلاف آن ذکر شده باشد. FDIC فرض می‌کند که ذی‌نفعان حساب تراست زندگی به‌طور یکسان سود دریافت می‌کنند. اگر سود یا مقدار پولی که هر یک از ذی‌نفعان دریافت می‌کنند، نامساوی باشد، مقدار پوشش بیمه را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

• آیا لازم است تمام ذی‌نفعان و مالکان در قید حیات باشند؟

مقدار پوشش بیمه سپرده، در صورت مرگ یکی از مالکان یا ذی‌نفعان تغییر خواهد کرد. در صورت مرگ یک مالک، FDIC در مهلتی حداکثر ۶ ماهه، بیمه را به همان صورت که مالک همچنان در قید حیات بوده، حفظ می‌کند. اگرچه، این مهلت ۶ ماهه در صورت فوت هر یک از ذی‌نفعان نام‌برده‌شده در حساب تراست زندگی اعمال نمی‌شود.

در ادامه، چگونگی تعیین پوشش بیمه‌ای، در صورتی که یک تراست خانوادگی / زندگی، دارای ذی‌نفعان چندگانه با منافع متغیر باشد را شرح می‌دهیم:

اگر یک تراست زندگی، ذی‌نفعان چندگانه داشته باشد، FDIC فرض می‌کند که منافع ذی‌نفعان برابر است؛ مگر اینکه در اسناد تراست، به خلاف آن اشاره شده باشد؛ برای مثال، یک مادر که دارای یک تراست زندگی است، تمام سپرده‌های تراست را به‌طور مساوی برای ۳ فرزندش بر جا می‌گذارد. یک حساب سپرده مربوط به تراست در یک بانک بیمه‌شده تا سقف ۳۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود. از آنجایی که سه ذی‌نفع واجد صلاحیت وجود دارد که در صورت فوت مالک، به‌طور مساوی از سپرده تراست ارث می‌برند، مالک مبلغ

۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر یک از فرزندان و در کل مبلغ ۳۰۰,۰۰۰ دلار برای سه فرزندش در نظر گرفته است.

پوشش تراست زندگی براساس منافع ذی‌نفعان واجد صلاحیت، پس از مرگ مالک تراست (یا اگر تراست مشترک باشد، پس از فوت آخرین مالک) محاسبه می‌شود؛ به عبارت دیگر، هنگام تعیین پوشش، FDIC هرکدام از ذی‌نفعان تراست را که تنها پس از مرگ یکی دیگر از ذی‌نفعان دارای منافع باشد، نادیده می‌گیرد؛ برای مثال، پدری دارای یک تراست زندگی است که تمام دارایی‌های تراست را برای پسرش باقی خواهد گذاشت. اگر پسر، قبل از پدر فوت کند، دارایی تراست به‌طور مساوی بین ۵ فرزند پسر (نوه‌های پدر) تقسیم خواهد شد. اگر بانک در هنگامی که هنوز پسر زنده است، ورشکست شود، حساب تراست زندگی پدر تا مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه خواهد شد؛ زیرا، تنها یک ذی‌نفع واجد صلاحیت وجود دارد که محقق دریافت دارایی‌های تراست پس از مرگ پدر است؛ اما، اگر پسر، قبل از پدر فوت کند، ۵ نوه، ذی‌نفع بوده و حساب تراست زندگی پدر تا ۵۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود (۱۰۰,۰۰۰ دلار به ازای هر یک از ۵ ذی‌نفع در قید حیات).

بعضی از تراست‌های زندگی به ذی‌نفع این حق را می‌دهند که درآمدی را از تراست دریافت کند یا از دارایی‌های تراست در مدت حیات ذی‌نفع استفاده کند (که به‌عنوان بهره عمری نامیده می‌شوند) و دیگر ذی‌نفعان، دارایی‌های باقی‌مانده تراست را پس از فوت اولین ذی‌نفع دریافت خواهند کرد. در چنین موردی، FDIC در تعیین پوشش بیمه، تمامی ذی‌نفعان را به حساب خواهد آورد؛ مگر اینکه در اسناد تراست، خلاف آن ذکر شده باشد. FDIC فرض خواهد کرد که یک ذی‌نفع با بهره عمری، سهمی برابر با دیگر ذی‌نفعان از تراست دارد؛ برای مثال، شوهری که دارای تراست زندگی است به همسر خود یک بهره عمری از سپرده‌های تراست می‌دهد که باقی‌مانده آن پس از مرگ همه، به دو فرزند تعلق می‌گیرد. تراست زندگی این شوهر تا ۳۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود. در این مثال، قوانین بیمه FDIC تشخیص می‌دهد که همسر و فرزندان، به‌طور مساوی ذی‌نفع هستند. از آنجایی که تراست دارای یک مالک با سه ذی‌نفع واجد صلاحیت است، حساب تراست شوهر در یک بانک تا سقف ۳۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود.

بعضی از تراست‌های زندگی، منافع نابرابر به ذی‌نفعان اختصاص می‌دهند. پوشش بیمه سپرده برای این تراست‌های زندگی، نیازمند محاسبات متفاوت است؛ برای مثال، یک مادر، تراست غیرقابل فسخی دارد که

به موجب آن، پس از مرگ او، دارایی تراست به مقادیر نابرابر به دو فرزندانش (مری و اد)^۱ می‌رسد. به مری، $\frac{2}{3}$ و به اد، $\frac{1}{3}$ از منافع تعلق می‌گیرد. برای تعیین مقدار ماکزیمم پوشش برای این حساب تراست، سپرده قابل انتساب به ذی‌نفعی با منافع بیشتر، نمی‌تواند بیش از ۱۰۰,۰۰۰ باشد. در این مثال، سود مری از حساب تراست مادرش نمی‌تواند بیش از ۱۰۰۰ دلار باشد؛ بنابراین، مقدار ماکزیممی که مادر می‌تواند در یک بانک با پوشش کامل بیمه‌ای، سپرده‌گذاری کند، ۱۵۰,۰۰۰ دلار است. اگر مجموع سپرده‌های تراست مادر در یک بانک ۱۵۰,۰۰۰ دلار باشد، سهم مری، ۱۰۰,۰۰۰ دلار ($150,000 \times \frac{2}{3}$) و سهم اد ۵۰,۰۰۰ دلار ($150,000 \times \frac{1}{3}$) خواهد بود. از آنجایی که بهره‌های ذی‌نفعان در محدوده قابل بیمه‌شدن قرار دارد، تمام سپرده‌های تراست به‌طور کامل بیمه می‌شوند.

اگر یک تراست زندگی، چند مالک داشته باشد، هر ذی‌نفع واجد صلاحیت می‌تواند تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای داشته باشد و پس از فوت آخرین مالک، دارایی‌های تراست را دریافت کند؛ برای مثال، یک زن و شوهر به‌طور مشترک، مالک یک تراست زندگی هستند و قید شده است که پس از مرگ یکی از آنها، دارایی تراست به دیگری منتقل شود و پس از مرگ او، به‌طور مساوی به ۳ فرزندشان منتقل شود. حساب سپرده تراست تا سقف ۶۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود؛ زیرا هریک از مالکان، دارای سه ذی‌نفع واجد شرایط هستند و مالکان (زن و شوهر)، هریک تا سقف ۳۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند.

اگر هریک از الزامات لازم برای پوشش بیمه به‌عنوان حساب تراست قابل فسخ برآورده نشود، کل مقدار حساب، یا درصدی از آن که واجد صلاحیت نباشد، به دیگر حساب‌های منفرد مالک در همان بانک اضافه می‌شود و تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود و اگر هر حساب تراست قابل فسخ، بیش از یک مالک داشته باشد، FDIC، سهم هر یک از مالکان را به‌عنوان حساب منفرد آنها بیمه می‌کند؛ برای مثال، دیوید استین^۲ مالک یک تراست زندگی است و پسر و برادرزاده او در تمام دارایی‌های تراست به‌طور مساوی ذی‌نفع هستند. در این صورت، تراست، دارای یک ذی‌نفع واجد صلاحیت (پسر) و یک ذی‌نفع بدون صلاحیت (برادرزاده) است. از آنجایی که یکی از ذی‌نفعان واجد صلاحیت نیست و تنها یکی از ذی‌نفعان شرایط پوشش بیمه به‌عنوان تراست قابل فسخ را دارد، تنها آن مقداری از دارایی دیوید که به پسرش تعلق خواهد گرفت، به‌عنوان حساب تراست قابل فسخ بیمه می‌شود. سهم برادرزاده، به‌عنوان حساب منفرد (با مالکیت فردی)

1. Ed

2. David Stein

دیوید بیمه می‌شود؛ بنابراین، این حساب تراست، از طریق ترکیب پوشش حساب منفرد (با مالکیت فردی) و حساب تراست قابل فسخ، تا سقف ۲۰۰,۰۰۰ دلار بیمه خواهد شد.

پوشش برای هر ذی‌نفع تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای تمامی حساب‌های رسمی و غیررسمی قابل فسخ که یک مالک در یک بانک دارد، کاربرد دارد؛ برای مثال، پدری یک حساب POD و یک حساب تراست زندگی به نام پسر و دخترش دارد که هر دو آنها به‌طور مساوی در آن ذی‌نفع هستند. در این مورد، سپرده‌های حساب POD و حساب تراست زندگی با یکدیگر جمع شده و تا سقف ۲۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند (۱۰۰,۰۰۰ هزار دلار برای هر مالک و برای هر یک از ذی‌نفعان واجد صلاحیت).

۲-۲-۵. حساب‌های تراست غیرقابل فسخ

حساب‌های تراست غیرقابل فسخ، سپرده‌هایی هستند که به یک تراست، مربوط بوده و این تراست، براساس یک قانون موضوعه یا یک توافق‌نامه تراست، تأسیس شده است که تحت آن، واگذارکننده (که امین یا متولی تراست نیز نامیده می‌شود) سپرده‌ها یا دیگر اموال را تسهیم می‌کند و یا تمام اختیارات برای تغییر یا فسخ تراست را به دیگران تفویض می‌کند.

یک تراست غیرقابل فسخ ممکن است با مرگ مالک یک تراست قابل فسخ نیز موجودیت یابد؛ زیرا مالک، دیگر نمی‌تواند شرایط تراست را فسخ کند یا تغییر دهد. اگر یک تراست، چند مالک داشته باشد و یکی از مالکان فوت کند، ممکن است، لازم شود که طبق توافق‌نامه، تراست به دو بخش تراست غیرقابل فسخ و تراست قابل فسخ تحت مالکیت بازماندگان تقسیم شود. از آنجایی که این دو تراست، تحت دو نوع مالکیت متفاوت قرار دارند، ممکن است پوشش بیمه آنها، بسیار متفاوت باشد، حتی اگر ذی‌نفعان تغییر نکنند.

منافع یک ذی‌نفع در تمامی حساب‌های سپرده افتتاح شده توسط یک متولی و در یک بانک بیمه شده، تحت عنوان حساب غیرقابل فسخ، با یکدیگر جمع شده و تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند، اگر تمامی این الزامات برآورده شوند:

- اسناد حساب سپرده‌های بانک بیمه شده باید وجود رابطه تراست را تصریح کنند.
- ذی‌نفعان و منافع آنها در تراست باید در اسناد حساب سپرده که در بانک بیمه شده موجود است یا در اسناد امین تراست، معین شده باشند.
- طبق قوانین FDIC، میزان منافع هر یک از ذی‌نفعان نباید به صورت مشروط باشد.

- تراست باید طبق قوانین ایالتی معتبر باشد.

توجه: الزامی نیست که برای پوشش بیمه حساب تراست غیرقابل فسخ، ذی نفع با واگذارکننده، نسبتی داشته باشد.

اگر یک واگذارکننده، بهره‌ای را برای تراست منظور کند، مقدار بهره انباشته در تراست باید با حساب‌های منفرد تحت مالکیت واگذارکننده در همان بانک جمع شود و مجموع آنها تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه شود. برای وجود چنین موقعیتی، واگذارکننده باید در قید حیات باشد. موارد زیر، موقعیت‌هایی هستند که در آنها یک تراست غیرقابل فسخ، براساس ذی نفع بیمه نمی‌شود، در نتیجه، کل تراست به اندازه ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود:

- در توافقنامه تراست از ذی نفعان، نامی نیامده باشد یا هیچ‌گونه اشاره‌ای دال بر شناسایی ذی نفعان ارائه نشده باشد.

- در توافقنامه تراست، تصریح شده باشد که ذی نفعان، هیچ‌گونه دارایی دریافت نکنند، مگر اینکه شرایط خاصی فراهم شده باشد.

- توافقنامه تراست تصریح کند که واگذارکننده از اصول تراست سرپیچی کرده است (برای مثال، رفع نیازهای پزشکی یا حمایتی همسر در قید حیات یا دیگر ذی نفعان) که در نتیجه، دارایی‌هایی که در دسترس ذی نفعان است، کاهش یافته یا حذف می‌شود.

- توافقنامه تراست تصریح کند که یک واگذارکننده یا ذی نفع خاص در تخصیص دارایی بین ذی نفعان، جهت‌گیری داشته است که در نتیجه، توزیع دارایی در آینده، غیرقابل پیش‌بینی است.

توجه: از آنجایی که تراست‌های غیرقابل فسخ، غالباً محتوی الزاماتی هستند که منافع ذی نفعان را تحت تأثیر قرار داده یا به متولی یا ذی نفع، حق دخل و تصرف در اصل دارایی را می‌دهند، سقف بیمه برای هر حساب تراست غیرقابل فسخ، معمولاً به ۱۰۰,۰۰۰ دلار محدود شده است. یک امانت‌دهنده یا واگذارکننده حساب تراست غیرقابل فسخ که به قوانین تراست اشراف ندارد، لازم است با یک مشاور مالی یا حقوقی مشورت کند.

۲-۲-۶. حساب‌های طرح مزایای شغلی کارمندان

حساب‌های طرح مزایای شغلی کارمندان، سپرده‌های طرح بازنشستگی، طرح تسهیم سود یا دیگر طرح‌های مزایای کارمندان را شامل می‌شوند.

سپرده‌های طرح سود کارمندان برای منافع غیرمشروط هریک از شرکای طرح، تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود. این پوشش به‌عنوان بیمه مصوب سراسری نامیده می‌شود؛ زیرا پوشش بیمه توسط مشاور طرح برای هر یک از شرکای سود یا صاحبان سهام صادر می‌شود.

پوشش برای سپرده‌های طرح براساس تعداد شرکا تعیین نمی‌شود، بلکه براساس سهم هر یک از شرکا در طرح تعیین می‌شود؛ از آنجایی که شرکای طرح معمولاً دارای بهره‌های متفاوتی در طرح هستند، مقدار پوشش با ضرب تعداد شرکا در ۱۰۰,۰۰۰ محاسبه نمی‌شود.

برای تعیین مقدار بیشینه‌ای که یک طرح می‌تواند به‌عنوان سپرده در یک بانک داشته باشد و به‌طورکامل بیمه شود، ابتدا باید تعیین شود که کدام یک از شرکا، بیشترین سهم را از دارایی‌های سهم دارند و سپس ۱۰۰,۰۰۰ دلار را بر آن درصد تقسیم کرد؛ برای مثال، اگر یک طرح، ۲۰ شریک داشته باشد، اما سهم یکی از شرکا، ۸۰٪ سهم دارایی‌های طرح باشد، بیشترین مقدار از سپرده که می‌تواند کاملاً بیمه شود، ۱۲۵,۰۰۰ دلار است. $(100,000 \times 1.25 = 125,000)$

جدول ۸. مثال طرح مزایای شغلی کارمندان واجد شرایط پوشش «مصوب سراسری»

مانده حساب		عنوان حساب		
۲۸۵,۰۰۰		طرح مزایای کلینیک دامپزشکی		
مقدار بیمه‌نشده (دلار)	مقدار بیمه‌شده (دلار)	سهم از سپرده (دلار)	سهم شرکاء از طرح (دلار)	شرکای طرح
۰	۹۹,۷۵۰	۹۹,۷۵۰	٪۳۵	دکتر تاد
۰	۸۵,۰۰۰	۸۵,۰۰۰	٪۳۰	دکتر جونز
۰	۵۷,۰۰۰	۵۷,۰۰۰	٪۲۰	اوانز
۰	۴۲,۷۵۰	۴۲,۷۵۰	٪۱۵	بارنز
۰	۲۸۵,۰۰۰	۲۸۵,۰۰۰	٪۱۰۰	جمع

توضیح: این طرح مزایای شغلی کارمندان می‌تواند به اندازه ۲۸۵,۰۰۰ دلار نزد یک بانک بیمه‌شده، سپرده‌گذاری شود و به‌طور کامل بیمه گردد. نتیجه اینکه در سپرده ۲۸۵,۰۰۰ دلاری، سپرده دکتر تاد^۱ - کسی که بیشترین سهم را دارد- تا ۹۹,۷۵۰ دلار (۳۵٪ از ۲۸۵,۰۰۰ دلار) بیمه می‌شود. وقتی که دکتر تاد بیمه می‌شود، دیگر شرکا که سهام کمتری در طرح دارند نیز بیمه می‌شوند. شرکای طرح که می‌خواهند اطلاعات بیشتری در مورد بیمه این نوع سپرده کسب کنند باید با مشاور مشورت کنند.

۲-۲-۷. حساب‌های شرکت‌های سهامی / تضامنی / غیرانتفاعی

شرکت‌های سهامی، تضامنی و غیرانتفاعی - شامل مؤسساتی با هدف سوددهی یا غیر از آن- تحت همین نوع مالکیت، طبقه‌بندی می‌شوند. یک مؤسسه برای اینکه جهت پوشش تحت این نوع طبقه‌بندی، واجد شرایط شناخته شود، باید فعالیت مستقل داشته باشد؛ بدین معنی که مؤسسه از ابتدا به قصد هدفی غیر از افزایش پوشش بیمه فعالیت نماید. سپرده‌های تحت مالکیت شرکت‌های سهامی، تضامنی و غیرانتفاعی، تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار در یک بانک منفرد بیمه می‌شوند. اما این پوشش با پوشش حساب‌های شخصی سهام‌داران، شرکا یا اعضاء تفاوت دارد.

حساب‌های متعلق به یک شرکت که به اهداف متفاوت دیگری تخصیص داده شده‌اند، به‌طور جداگانه بیمه نمی‌شوند. در عوض، چنین حساب‌هایی با یکدیگر جمع شده و تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند؛ برای مثال، اگر یک شرکت، بخش یا واحدهایی داشته باشد که به‌طور جداگانه ثبت نشده باشد، حساب‌های سپرده آن بخش یا واحد با دیگر حساب‌های سپرده شرکت جمع شده و مجموع آنها تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود.

تعداد شرکا، اعضا و یا صاحبان امضاء یک مؤسسه، مقدار پوشش را تحت تأثیر قرار نمی‌دهند؛ برای مثال، سپرده‌های بیمه‌شده مؤسساتی که دارای چند مالک هستند، مجموعاً تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند، نه ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای هر یک از اعضای مؤسسه. مؤسسات غیرانتفاعی که در این طبقه مالکیت قرار می‌گیرند، معمولاً شامل کلیساها، انجمن‌های مذهبی، انجمن‌های مدنی و انجمن‌های عمومی هستند.

حساب‌هایی که تحت مالکیت فردی قرار دارند (برای مثال، حساب‌های DBA) در این طبقه‌بندی، بیمه نمی‌شوند. بلکه به دیگر حساب‌های منفرد مالک در همان بانک-در صورت وجود- اضافه شده و مجموع آنها تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود.

۸-۲-۲. حساب‌های دولتی

حساب‌های دولتی به‌عنوان حساب‌های واحد عمومی شناخته می‌شوند. این نوع حساب‌ها، شامل این حساب‌های سپرده هستند:

- ایالات متحده

- هر ایالت، بخش، شهر (یا زیربخش سیاسی از هر ایالت، کشور یا شهر)، یک منطقه از کلمبیا، پورتوریکو و سایر متصرفات و قلمروهای دولتی

- قبیله سرخ‌پوستی

پوشش بیمه‌ای حساب‌های واحد عمومی با حساب‌های شرکت‌های سهامی، تضامنی و غیرانتفاعی متفاوت است؛ زیرا متولی رسمی سپرده‌های واحد عمومی با واحد عمومی تفاوت دارد.

هر متولی رسمی سپرده‌های مدت‌دار و پس‌انداز (شامل حساب‌های قابل برداشت واجد بهره) یک واحد عمومی، تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ بیمه می‌شود. علاوه‌براین، سپرده‌های مطالباتی در یک بانک بیمه‌شده واقع در یک ایالت که به‌عنوان واحد عمومی تلقی می‌شوند، به‌طور جداگانه تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار قابل بیمه‌شدن می‌باشند؛ بنابراین یک نماینده رسمی ممکن است تا سقف ۲۰۰,۰۰۰ دلار پوشش بیمه‌ای (۱۰۰,۰۰۰ دلار برای سپرده‌های مدت‌دار و پس‌انداز و ۱۰۰,۰۰۰ دلار برای سپرده‌های مطالباتی) برای سپرده خود در بانک بیمه‌شده واقع در همان ایالت به‌عنوان واحد عمومی خریداری کند.

سپرده‌های مطالباتی مربوط به نمایندگان رسمی ایالات متحده به‌طور جداگانه از دیگر سپرده‌های مدت‌دار همان متولی در همان بانک بیمه‌شده، بدون توجه به ایالتی که بانک بیمه‌شده در آن واقع است، قابل بیمه‌شدن خواهند بود.

سپرده‌های واحد عمومی در هر بانک خارج از ایالت (سپرده‌های مطالباتی یا سپرده‌های مدت‌دار و پس‌انداز) فقط تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار به ازای هر متولی، قابل بیمه‌شدن می‌باشند.

۲-۳. سؤال‌های متداول راجع به بیمه FDIC

۲-۳-۱. سؤال‌های عمومی

• یک سپرده‌گذار چگونه می‌تواند از این موضوع که بانک، بیمه‌شده یا نه مطلع شود؟

بانک‌های بیمه‌شده باید یک علامت رسمی را در هر باجه نصب کنند. برای آگاهی از اینکه یک بانک خاص یا مؤسسه مالی، تحت پوشش بیمه FDIC هست یا خیر، می‌توان با FDIC تماس گرفت و اطلاعات مربوط را دریافت کرد.

• FDIC سپرده‌های چه کسانی را بیمه می‌کند؟

هر شخص حقیقی یا حقوقی می‌تواند بیمه سپرده FDIC را برای سپرده‌های خود در بانک بیمه‌شده مستقر در ایالات متحده داشته باشد. لازم نیست که شخص، حتماً شهروند یا ساکن آمریکا باشد.

• آیا بیمه FDIC سهام‌داران و بستانکاران را نیز تحت پوشش قرار می‌دهد؟

بیمه FDIC، فقط سپرده‌گذاران را تحت پوشش قرار می‌دهد و ممکن است بعضی از آنها، جزء بستانکاران یا سهام‌داران بانک بیمه‌شده باشند.

• آیا مؤسسه FDIC، تمام سرمایه‌گذاری‌های فروخته‌شده توسط بانک بیمه‌شده را تحت پوشش قرار می‌دهد؟

مؤسسه FDIC، پول‌هایی را که در بازار سهام، اوراق قرضه، صندوق‌های تعاونی، بیمه‌نامه‌های عمر، مستمری یا اوراق قرضه شهرداری سرمایه‌گذاری شوند - حتی اگر آنها از بانک بیمه‌شده خریداری شوند - بیمه نمی‌کند. FDIC اغلب اسناد خزانه آمریکا، اوراق قرضه یا اسکناس‌ها را بیمه نمی‌کند، ولی، آنها همگی از نظر دولت ایالات متحده معتبر هستند.

• چه مدت طول می‌کشد تا FDIC، خسارت سپرده‌ها را در صورت ورشکسته‌شدن بانک بیمه‌شده پردازد؟

قانون فدرال، FDIC را ملزم می‌کند که پرداخت‌ها را در کوتاه‌ترین مدت ممکن انجام دهد. سوابق، حاکی از آن است که FDIC، طی چند روز بعد از بسته‌شدن بانک، بیمه را از طریق افتتاح حساب در یک بانک بیمه‌شده دیگر یا توسط چک پرداخت می‌کند. سپرده‌هایی که توسط کارگزار خریداری شده‌اند، ممکن است

زمان طولانی تری برای پرداخت بیمه لازم داشته باشند؛ زیرا، FDIC باید سوابق کارگزار را جهت تعیین پوشش کارگزار بررسی کند.

مشتریانی که سپرده‌های بیمه‌نشده دارند، سهم قسمت بیمه‌شده حسابشان را به صورت ذکرشده دریافت می‌کنند. آنها لازم است مدت طولانی تری برای دریافت تمام یا قسمتی از سپرده بیمه نشده خود صبر کنند. مقدار این سپرده‌ها، در صورت وجود، بر مبنای فروش دارایی‌های بانک ورشکسته است. بر اساس کیفیت و ارزش دارایی‌ها، فروش آنها ممکن است سال‌ها طول بکشد. با فروش دارایی‌ها، سپرده‌گذاران بیمه‌نشده، پرداخت‌های دوره‌ای را بابت خسارت سپرده‌های بیمه‌نشده خود دریافت می‌کنند.

• آیا FDIC یک چک بانکی پرداخت‌نشده، تقاضای پول، چک بهره یا چک هزینه صادرشده توسط یک بانک بیمه‌شده را بیمه می‌کند؟

اگر سپرده‌گذار یک یا چند مورد از این موارد را از بانک بیمه‌شده داشته باشد و بانک، پیش از نقدشدن آنها در جایی دیگر ورشکست شود، FDIC، این موارد را به دیگر سپرده‌هایی که در همان رده مالکیت و در همان بانک بیمه‌شده هستند، اضافه می‌کند؛ برای مثال، یک چک بهره وصول‌نشده قابل پرداخت به یک سپرده‌گذار باید به دیگر حساب‌های مالکیت منفرد- در صورت وجود- اضافه شده و جمع آنها تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه شود.

• آیا FDIC، صندوق‌های امانات را در صورت ورشکسته شدن بانک بیمه می‌کند؟

FDIC، صندوق‌های امانات سپرده و محتویات آنها را بیمه نمی‌کند. در زمان ورشکستگی بانک، FDIC در اغلب موارد به دفاتر بانک ورشکسته، به خصوص در جابه‌جا کردن محل صندوق‌های امانات کمک می‌کند. اگر صندوق‌های امانات جابه‌جا نشوند، برای صاحب صندوق، دستوراتی جهت خارج کردن محتویات صندوق‌ها ارسال می‌شود.

• چگونه FDIC، مالکیت سپرده‌ها را تعیین می‌کند؟

FDIC فرض می‌کند که سپرده‌ها متعلق به افرادی است که نام آنها در اسناد حساب سپرده بانک بیمه‌شده ذکر شده است. بایگانی حساب سپرده بانک بیمه‌شده، شامل دفاتر حساب، کارت‌های نمونه امضاء،

گواهی نامه سپرده بانکی، دفاتر حساب پس انداز بانکی و اسناد کامپیوتری است. صورت حساب‌ها، رسیدهای چاپ و اریز وجوه و چک‌های پرداخت شده^۱ در تعیین صاحبان سپرده برای پوشش بیمه سپرده کاربرد ندارند.

• **هنگامی که بانک بیمه شده ورشکسته می‌شود، FDIC به چه شواهدی برای تعیین میزان پوشش بیمه‌ای برای حساب تراست زندگی نیاز دارد؟**

هنگامی که بانک بیمه شده ورشکست می‌شود، FDIC به عنوان حساب‌ها برای تعیین میزان پوشش بیمه‌ای نگاه می‌کند؛ حتی اگر آن حساب، جزء حساب تراست زندگی باشد. سپس FDIC از صاحبان سپرده می‌خواهد که یک کپی از مدارک تراست تهیه کنند تا با بررسی آن، ذی‌نفعان و بهره حساب‌ها را شناسایی کند. صاحبان سپرده ممکن است استشهادی را مبنی بر تأیید رابطه ذی‌نفعان با صاحبان تراست تکمیل کنند. برای واجد شرایط شناخته شدن جهت پوشش در طبقه حساب‌های تراست قابل فسخ، عنوان حساب باید وجود رابطه تراست را نشان دهد. برای این منظور از عبارات «تراست زندگی» و «تراست خانوادگی» یا مشابه آن برای عنوان حساب استفاده می‌شود یا از کلمات و اصطلاحات دیگری که بیانگر تعلق حساب به تراست باشد، استفاده می‌شود.

• **آیا می‌شود با سپرده‌گذاری در بانک‌های بیمه شده مختلف، پوشش بیمه‌ای را افزایش داد؟**

سپرده در هر بانک بیمه شده توسط FDIC به طور جدا از بانک بیمه شده دیگری بیمه می‌شود. اگر بانک بیمه شده، شعب دیگری نیز داشته باشد، شعبه اصلی و سایر شعب، تحت عنوان یک بانک بیمه شده شناخته می‌شوند و یک سپرده‌گذار نمی‌تواند پوشش بیمه‌ای خود را با سپرده‌گذاری در سایر شعب همان بانک بیمه شده افزایش دهد. به طور مشابه، سپرده‌های اینترنتی بانک بیمه شده نیز مانند حساب‌های قسمت غیردیجیتال^۲ بانک هستند، حتی اگر سپرده‌گذاری اینترنتی، اسامی مختلفی داشته باشد. اگر دو بانک با یکدیگر همکاری می‌کنند، مثلاً یک شرکت را دربر می‌گیرند، ولی مجوزهای جداگانه دارند (هر کدام، گواهی نامه‌های FDIC با شماره‌های جداگانه دارند)، سپرده‌ها در هر بانک به طور جدا بیمه می‌شوند.

۱. Canceled Check: چک پرداخت شده، چک یا براتی که وجه آن به شخص ذی‌نفع پرداخت گردیده و لاشه آن به صاحب حساب (یا صادرکننده) برگشت داده شده است. در واقع چک پرداخت شده (باطل شده)، به معنای پرداخت وجه آن توسط صادرکننده و دریافت آن توسط شخص ذی‌نفع است.

۲. Brick & Mortar: قسمت‌هایی از اداره که به شیوه مرسوم و بدون استفاده از اینترنت فعالیت می‌کند.

• آیا با تقسیم سپرده‌ها در حساب‌های جداگانه در یک بانک بیمه‌شده، می‌توان پوشش بیمه‌ای را افزایش داد؟

پوشش بیمه سپرده، تنها در صورتی که حساب‌ها در انواع مختلف مالکیت قرار گیرند، قابل افزایش است. این طبقه‌بندی، شامل حساب‌های منفرد، حساب‌های بازنشستگی، حساب‌های مشترک و حساب‌های تراست قابل فسخ است. الزاماتی که برای کسب پوشش بیمه‌ای در هر نوع از مالکیت نیاز است، در قسمت طبقه‌بندی انواع مالکیت این راهنما برآورد شده است.

• آیا با استفاده از کدهای مختلف تأمین اجتماعی شرکای حساب یا با تغییر ترتیب نام صاحبان حساب می‌توان پوشش بیمه‌ای را برای حساب‌های مشترک افزایش داد؟

استفاده از کدهای تأمین اجتماعی مختلف، تغییر و جابه‌جایی نام صاحب حساب در لیست یا جایگزینی «و» با «یا» در عنوان حساب‌های مشترک، تأثیری در میزان پوشش بیمه‌ای در حساب‌های مشترک ندارد.

۲-۳-۲. مرگ صاحب حساب یا ذی‌نفع

• بعد از مرگ صاحب حساب چه اتفاقی برای پوشش بیمه‌ای سپرده می‌افتد؟

FDIC، حساب‌های افراد فوت‌شده را تا ۶ ماه پس از فوت آنها بیمه می‌کند. در طول این دوره، پوشش بیمه‌ای صاحب حساب تغییر نخواهد کرد؛ مگر اینکه حساب‌ها توسط افرادی که اجازه تجدید ساختار آن را دارند، تجدید ساختار شود؛ بنابراین، FDIC، این دوره را اگر باعث کاهش پوشش بیمه‌ای شود، نادیده خواهد گرفت.

• مرگ ذی‌نفع حساب POD (تراست قابل فسخ غیررسمی) چه تأثیری بر پوشش بیمه‌ای می‌گذارد؟

اگر ذی‌نفع (یا تمام ذی‌نفعان) حساب POD فوت کند، هیچ مهلتی وجود ندارد. پوشش بیمه‌ای سپرده‌ها در حساب، یک‌دفعه کاهش پیدا می‌کند؛ برای مثال، یک مادر، ۲۰۰,۰۰۰ دلار در حساب POD در بانک بیمه‌شده سپرده‌گذاری می‌کند و در اسناد موجود در بانک بیمه‌شده، دو فرزند خود را به‌عنوان ذی‌نفع حساب (فرزندان، سهم یکسانی دارند) ذکر می‌کند. تا زمانی که صاحب حساب و ذی‌نفعان زنده هستند، حساب تا سقف ۲۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود. با مرگ یکی از ذی‌نفعان، پوشش بیمه‌ای سپرده مادر در حساب POD تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شود و ۱۰۰,۰۰۰ دلار آن بیمه نمی‌شود.

• چگونه مرگ یک ذی‌نفع حساب تراست زندگی (تراست قابل فسخ رسمی) بر پوشش بیمه‌ای تأثیر می‌گذارد؟

مانند تراست قابل فسخ غیررسمی، مهلت ۶ ماهه برای مرگ ذی‌نفع در حساب تراست قابل فسخ رسمی کاربرد ندارد. ولی بر خلاف تراست قابل فسخ غیررسمی، در تراست قابل فسخ رسمی، یک ذی‌نفع جان‌شین معرفی شده یا سپرده تراست مجدداً توزیع می‌شود. براین اساس، پوشش بیمه‌ای ممکن است تغییر کند یا ثابت بماند.

۲-۳-۳. ادغام بانک‌های بیمه‌شده

• اگر دو بانک بیمه‌شده ادغام شوند برای پوشش بیمه‌ای فردی که در این دو بانک سپرده‌گذاری نموده، چه اتفاقی می‌افتد؟

هنگامی که دو یا چند بانک بیمه‌شده ادغام می‌شوند، سپرده‌های بانک‌های مفروض، حداقل تا ۶ ماه بعد از ادغام شدن، به‌طور جداگانه بیمه خواهند شد. این مهلت، به سپرده‌گذاران، این امکان را می‌دهد تا در صورت نیاز ساختار حساب‌هایشان را تجدید کنند.

CD های بانک مفروض به‌طور جداگانه تا زمان نزدیک‌ترین سررسید بعد از اتمام مهلت ۶ ماهه، بیمه می‌شوند. CDهایی که زمان سررسید آنها طی مهلت ۶ ماهه به اتمام رسیده، اگر دوباره با همان شرایط و همان مبلغ (با در نظر گرفتن بهره یا بدون در نظر گرفتن آن) تجدید شوند، بیمه آنها به‌طور جداگانه، تا زمان اولین سررسید پس از اتمام مهلت شش ماهه، ادامه خواهد داشت. اگر طی این مهلت ۶ ماهه، زمان سررسید یک CD فرا برسد و بر مبنای متفاوتی تجدید شود، تنها تا انتهای مهلت ۶ ماهه، به‌طور جداگانه بیمه خواهد شد.

۲-۳-۴. حساب‌های امانی

• حساب‌های امانی چه نوع حساب‌هایی هستند؟

این نوع حساب‌ها، حساب‌هایی هستند که مالک آنها یک نفر است، اما توسط فرد دیگری به‌عنوان امین نگهداری می‌شوند. ممکن است، نسبت وکالت وجود داشته، اما به وکیل، نماینده، قیم، حضین یا مباشر محدود نمی‌شود. حساب‌های امانی معمول، شامل نقل و انتقالات معاف از مالیات به حساب افراد صغیر، حساب‌های اسناد تضمینی، بهره‌های حساب‌های تراست وکلا و حساب‌های سپرده کارگزاری می‌شوند.

• الزامات افشاء FDIC برای حساب‌های امانی، چه مواردی را شامل می‌شوند؟

ماهیت امانی حساب‌ها باید در اسناد بانکی حساب سپرده، ذکر شده باشد. به‌عنوان مثال، عبارت‌های «جین دو^۱ به‌عنوان حضین سوزی دو^۲» یا «حساب تضمینی مشتریان شرکت»، نشان‌دهنده امانی بودن حساب‌هاست. عنوان و منافع هر یک از مالکان باید به‌وسیله اسناد حساب سپرده که در بانک بیمه‌شده موجود است یا از طریق مدارک تهیه‌شده توسط نماینده یا فرد یا مؤسسه‌ای که موافقت کرده از اسناد نمایندگان نگهداری کند، قابل احراز باشد.

قوانین مربوط به افشاء برای نسبت وکالت در درجات مختلف نیز به کار می‌روند. اگر یک نماینده، سپرده‌های مالکان مختلف را در یک حساب متمرکز کند و قوانین افشاء، متقاعدکننده باشند، آنگاه سپرده‌های هر یک از مالکان به‌طور جداگانه به‌عنوان سپرده همان مالک بیمه می‌شود.

• چگونه FDIC، سپرده‌های سرمایه‌گذاری شده توسط یک وکیل را بیمه می‌کند؟

سرمایه‌های سپرده‌گذاری شده توسط یک وکیل به نمایندگی از یک یا چند شخص یا مؤسسه (مالک)، مانند سپرده‌هایی بیمه می‌شوند که در آنها، وکیل، الزامات افشاء برای حساب‌های اعتباری را برآورده کرده باشد.

• آیا سرمایه‌های سپرده‌گذاری شده توسط یک وکیل، جدا از حساب‌های دیگر مالک در همان بانک بیمه می‌شوند؟

سرمایه‌های سپرده‌گذاری شده توسط یک وکیل، به نمایندگی از دو یا چند فرد یا مؤسسه (مالکان) به دیگر سپرده‌های مالکان در همان بانک بیمه‌شده، اضافه می‌شود و کل آنها مشمول محدودیت بیمه‌ای می‌شود؛ برای مثال، کارگزاری، یک CD به مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ دلار به نمایندگی از یک مشتری در بانک ABC، به نام مشتری خریداری کرد و در همان حال، مشتری، صاحب یک حساب جاری به مبلغ ۱۵,۰۰۰ دلار به نام خودش در همان بانک بود. دو حساب با یکدیگر جمع شده و مجموع آنها تا مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ دلار، به‌عنوان حساب منفرد، بیمه شد و ۱۵,۰۰۰ دلار نیز بیمه‌نشده باقی ماند.

1. Jane Doe

2. Susie Doe

• چگونه FDIC وجوهی را که به‌عنوان ارثیه یک فرد فوت‌شده، سپرده‌گذاری شده‌اند، تحت پوشش

بیمه‌ای قرار می‌دهد؟

سرمایه‌های سپرده‌گذاری‌شده توسط وصی به‌عنوان ارثیه یک فرد متوفی با بقیه سپرده‌هایی که به نام متوفی در همان بانک وجود دارند با یکدیگر جمع شده و مجموع آنها تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند. سرمایه‌های متعلق به دارایی‌های یک فرد متوفی - خواه به نام فرد متوفی باشد و خواه توسط او سپرده‌گذاری شده باشد - تحت مالکیت وصی، مباشر یا ذی‌نفعان سرمایه بیمه می‌شوند. حساب‌های شخص متوفی براساس تعداد ذی‌نفعان بیمه نمی‌شوند، آنها مانند صندوق‌های دارایی تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ دلار بیمه می‌شوند.

منابع

1. Blair, C.E, Carns, F & Kushmeider, R.M 2007, *Instituting a deposit insurance system, why? how?*, New York, Palgrave.
2. Federal Deposit Insurance Corporation 2008, *Your insured deposits, FDIC guid to deposit insurance coverage*, viewed 25 November 2008, <[www, fdic.gov/deposit/Deposits/insured](http://www.fdic.gov/deposit/Deposits/insured)>.

فهرست گزارش‌های موردی منتشر شده در پژوهشکده بیمه

- گزارش موردی ۱ (تیر ۱۳۷۷): بازار بیمه کره جنوبی با توجه به شرایط پیشنهادی صندوق بین‌المللی پول
- گزارش موردی ۲ (شهریور ۱۳۷۷): مقایسه تطبیقی مالیات بر شرکت‌های بیمه در ایران و ۱۷ کشور جهان
- گزارش موردی ۳ (آبان ۱۳۷۷): مقدمه‌ای بر آزادسازی و خصوصی‌سازی صنعت بیمه همراه با تجربه برخی کشورها
- گزارش موردی ۴ (اردیبهشت ۱۳۷۸): مقدمه‌ای بر لزوم اندازه‌گیری و اهمیت بهره‌وری در صنعت بیمه کشور (بخش اول)
- گزارش موردی ۵ (تیر ۱۳۷۸): بیمه و بحران پیری
- گزارش موردی ۶ (مهر ۱۳۷۸): بررسی ریسک‌های پتروشیمی از نقطه نظر آتش‌سوزی
- گزارش موردی ۷ (دی ۱۳۷۸): آشنایی با صنعت بیمه مالزی (ساختار، دستاوردها و تجارب)
- گزارش موردی ۸ (شهریور ۱۳۷۹): مبانی بیمه و مدیریت ریسک نفت و گاز
- گزارش موردی ۹ (دی ۱۳۷۹): موقعیت بازارهای بیمه آسیا پس از بحران اقتصادی
- گزارش موردی ۱۰ (اردیبهشت ۱۳۸۰): بیمه در فیدیک
- گزارش موردی ۱۱ (تیر ۱۳۸۰): مروری بر تجارت و دستاوردهای بازار بیمه در بنگلادش
- گزارش موردی ۱۲ (اسفند ۱۳۸۰): عوامل مؤثر در نرخ‌گذاری بیمه‌های اتومبیل
- گزارش موردی ۱۳ (اردیبهشت ۱۳۸۱): توانگری در بیمه
- گزارش موردی ۱۴ (اردیبهشت ۱۳۸۲): اصلاح سیستم‌های مقرراتی و نظارتی در بازارهای بیمه در حال‌گذار
- گزارش موردی ۱۵ (مهر ۱۳۸۲): مروری بر بازار بیمه لندن و فعالیت‌های لویدز
- گزارش موردی ۱۶ (آذر ۱۳۸۲): نوآوری بازار سرمایه در صنعت بیمه
- گزارش موردی ۱۷ (دی ۱۳۸۲): تأثیر تجارت الکترونیکی بر صنعت بیمه
- گزارش موردی ۱۸ (بهمن ۱۳۸۲): ابعاد گوناگون نظارت در صنعت بیمه (بخش اول: نظارت در فنلاند، ایسلند و هندوستان)

گزارش موردی ۱۹ (اسفند ۱۳۸۲): مروری بر قوانین، مقررات و نظارت بیمه ایجاد سیستم‌های مؤثر

تنظیمی و نظارتی بیمه

گزارش موردی ۲۰ (شهریور ۱۳۸۳): آژانس چند جانبه تضمین سرمایه‌گذاری (MIGA) و تعامل آن با

صنعت بیمه

گزارش موردی ۲۱ (خرداد ۱۳۸۴): بازار جهانی بیمه در سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳

گزارش موردی ۲۲ (تیر ۱۳۸۴): مقدمه‌ای بر بیمه‌های عمر (بخش اول: مروری بر بیمه‌های عمر در

هندوستان، بخش دوم: بیمه عمر با منافع فزاینده)

گزارش موردی ۲۳ (مرداد ۱۳۸۴): مقدمه‌ای بر بیمه‌های عمر (بخش سوم: انعقاد قرارداد بیمه عمر)

گزارش موردی ۲۴ (مهر ۱۳۸۴): ابعاد گوناگون نظارت در صنعت بیمه (بخش دوم: مهندسی مجدد نظارت)

گزارش موردی ۲۵ (آبان ۱۳۸۴): بیمه ده ساله عیب‌های اساسی ساختمان

گزارش موردی ۲۶ (آذر ۱۳۸۴): ابعاد گوناگون نظارت در صنعت بیمه (بخش سوم: استانداردهای نظارتی

اعطای پروانه، بازرسی در محل، فعالیت تجاری بین مرزی، مدیریت شرکت‌های بیمه)

گزارش موردی ۲۷ (فروردین ۱۳۸۵): خود بیمه‌گری

گزارش موردی ۲۸ (مرداد ۱۳۸۵): بیمه در بازارهای نوظهور (با تأکید بر چین و هند)

گزارش موردی ۲۹ (آذر ۱۳۸۵): بیمه خودرو در ژاپن

گزارش موردی ۳۰ (دی ۱۳۸۵): بازار جهانی بیمه در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵

گزارش موردی ۳۱ (خرداد ۱۳۸۶): ابعاد گوناگون نظارت در صنعت بیمه، توانگری ۲

گزارش موردی ۳۲ (مرداد ۱۳۸۶): اصلاحات ضروری قانون بیمه در چین پس از الحاق به سازمان جهانی

تجارت

گزارش موردی ۳۳ (آبان ۱۳۸۶): بررسی ابعاد نظام آماری صنعت بیمه از نگاه جهانی (ارائه راهکاری برای

کشور ایران)

گزارش موردی ۳۴ (فروردین ۱۳۸۷): رتبه‌بندی شرکت‌های بیمه

گزارش موردی ۳۵ (اردیبهشت ۱۳۸۷): اندازه‌گیری سوددهی صدور صنعت بیمه غیرزندگی

گزارش موردی ۳۷ و ۳۶ (تیر و مرداد ۱۳۸۷): چارچوبی جهانی برای ارزیابی توان واگذاری بیمه‌گر

گزارش موردی ۳۸ و ۳۹ (مهر و آبان ۱۳۸۷): بررسی تجربه بیمه حوادث طبیعی منازل مسکونی در

کشورهای منتخب و ارائه راهکارهای مناسب برای ایران

گزارش موردی ۴۰ (دی ۱۳۸۷): اثر تامین مالی به روش PAYG و خصوصی‌سازی تأمین اجتماعی بر

تشدید فقر

گزارش موردی ۴۱ (بهمن ۱۳۸۷): بیمه در بازارهای نوظهور: بررسی اجمالی بیمه اسلامی و چشم‌انداز آن

گزارش موردی ۴۲ (اردیبهشت ۱۳۸۸): اقتصاد واسطه‌های بیمه

